

מועצת עיר החמש-עשרה - ישיבה שלא מן המניין מס' 84

מיום 3.2.08

פרוטוקול מס' - 326

ה"ה חברי המועצה:

מוטי ששון ראש העיר

משה רינת חבר מועצת העיר

מיקי שמריהו חבר מועצת העיר

יהודה קהתי חבר מועצת העיר

יעקב בבלי חבר מועצת העיר

גדי וקס חבר מועצת העיר

יוסף כהן חבר מועצת העיר

יאיר טאו חבר מועצת העיר

דקלה צדוק חברת מועצת העיר

רועי כהן חבר מועצת העיר

שמואל ברטנשטין חבר מועצת העיר

אלי נעים חבר מועצת העיר

ניסן זכריה חבר מועצת העיר

לב פינחסוב חבר מועצת העיר

דוד שלום חבר מועצת העיר

דרור קריטי חבר מועצת העיר

חיים זברלו חבר מועצת העיר

אהרן איסרס חבר מועצת העיר

יואל ישורון חבר מועצת העיר

זאב נסים חבר מועצת העיר

אילן לוי חבר מועצת העיר

נעדרו:

מיכאל לויט חבר מועצת העיר

זאב סיון חבר מועצת העיר

עמוס ירושלמי חבר מועצת העיר

יוליה מלינובסקי חברת מועצת העיר

כ"ב נכחו:

עו"ד ליפא י' קמינר יועץ משפטי לעירייה

יצחק וידבסקי גזבר העירייה

אריק מולה מנהל אגף תקציבים

נתי לרנר עוזר ראש העיר

על סדר היום:

1. אישור חוק עזר לחולון (שמירה ושיפוץ של חזיתות בתים), התשס"ח-2008.
2. אישור חוק עזר לחולון (תיעול), התשס"ח-2008.
3. אישור מסגרת תקציב הפיתוח לשנת 2008, סגירת תב"רים ואישור תב"רים חדשים, בהתאם למכתבו של גזבר העירייה מיום 24.1.08.

ריכוז החלטות משיבת מועצת העיר שלא מן המניין מס' 84 מיום 3.2.08

פרוטוקול מס' 326

1. מועצת העירייה מחליטה לאשר ברוב קולות את חוק העזר לחולון (שמירה ושיפוץ של חזיתות בתים) התשס"ח-2008.
2. מועצת העירייה מחליטה לאשר ברוב קולות את חוק העזר לחולון (תיעול) התשס"ח-2008.
3. מועצת העירייה מחליטה לאשר ברוב קולות מסגרת תקציב הפיתוח לשנת 2008, סגירת תב"רים ואישור תב"רים חדשים, בהתאם למכתבו של גזבר העירייה מיום 24.1.08.

מוטי ששון : אני ברשותכם מתחיל בישיבה שלא מן המניין מספר 84. על סדר היום אישור חוק עזר לחולון שמירה ושיפוץ של חזיתות בתים התשס"ח. אני אגיד 19:00 השעה.

1. אישור חוק עזר לחולון (שמירה ושיפוץ של חזיתות בתים), התשס"ח-2008.

מוטי ששון : בבקשה ליפא. בבקשה אני מבקש מעו"ד ליפא קמינר להציג את החוק. אחריו נדון בחוק העזר לחולון תיעול התשס"ח-2008.

עו"ד ליפא קמינר : חוק עזר לעניין שיפוץ חזיתות בתים קיים בספר החוקים של עיריית חולון כבר שנים ארוכות ולמעשה הצעת החוק החדשה היא מסתמכת בעיקר על החוק הישן. בנוסף לכך על חוק עזר שנמצא לקראת סיום ההליכים שלו, של עיריית תל אביב, כאשר את כל ההערות שהיו למשרד הפנים לגבי חוק העזר של עיריית תל אביב אנחנו שילבנו כבר בתוך הצעת החוק שלפניכם. אפשר לומר שהתוספות העיקריות לעומת החוק התקף הם שתיים. אחת זאת ועדת ערר והשנייה, התוספת השנייה היא הנושא שהעירייה תהיה מוסמכת לסייע על פי קריטריונים שיקבעו לבעלי המבנים לצורך סיוע כספי בסעיף 9 להצעת החוק.

אני חושב שהחוק הזה הוא חוק חשוב, זה חוק שהוא טוב לעיר, הוא טוב לתושב עצמו, לבעלים ולדייר שבבית. וזהו. אין לי מה להוסיף, אני מוכן לענות על שאלות.

אהרון איסרס : אולי תסביר מה זה טוב כל כך לתושב?

עו"ד ליפא קמינר : מה זה טוב לתושב, אז אני רק אקריא קטע ברשותכם מגלובס מיום ה - 8-9/7/2007 וכאן כותב,

מיקי שמריהו : מעלה את ערך הבתים. מעלה דרך הבתים משדרג את העיר, מה?

אהרון איסרס : אני שאלתי את היועץ המשפטי לא שאלתי אותך.

מיקי שמריהו : מה קרה, מה אתה כועס?

מוטי ששון : אהרון, מה קרה?

עו"ד ליפא קמינר : יש כאן איזשהו מאמר של מה שנקרא שמאי מכריע, זה השם המקצועי

של העניין והוא מדבר על הנושא של שיפוצים והוא מסכם : ברגע שהעירייה או הרשות המקומית מציע לדיירים להשתתף בשדרוג או שיפוץ הסביבה הקרובה, כדאי במקרים רבים לשתף פעולה. מסתבר כי מדובר במהלך נכון וכדאי גם כלכלית, שלא לדבר על השדרוג הברור באיכות החיים בשכונה. ועוד כהנה וכהנה מאמרים ואמירות, וזה הרי אני לא חושב שצריך הוכחה לכך, שכאשר הבית נראה יפה ומטופח ומטופל הוא גם שווה יותר, הוא גם יותר נעים לחיות בו. זאת היתה בעצם המטרה, אני מדבר עכשיו לא כמשפטן, מבחינה משפטית החוק מונח בפניכם עם השינויים הבודדים שנעשו, שגם הם נעשו לטובת התושב, אבל מבחינת המדיניות והשאיפה של העירייה כלפי העיר גם זה נראה לי מאוד טוב מבחינת החוק.

מוטי ששון : או.קיי. בבקשה יואל.

אלי נעים : מה זה בסעיף 9 סיוע של העירייה?

מוטי ששון : תרבות הדיור אלי, הלוואה.

עו"ד ליפא קמינר : סיוע זה תרבות הדיור.

אלי נעים : היועץ המשפטי אני לא מבין,

זאב ניסים : תרבות הדיור זה גם העירייה?

מוטי ששון : בטח, יש לך קרן, יש לנו קרן בתרבות הדיור של 8 מיליון שקל.

אלי נעים : שיגיד לי היועץ המשפטי, אני לא מבין בדיוק מה כתוב.

מוטי ששון : או.קיי. אני מציע שתשום את השאלות האלה ליפא, מה, סעיף 9 לאלי נעים, בבקשה יואל.

יואל ישורון : האמת, יש לי הערות על החוק עצמו וגם לגופו של עניין לחוק העזר הספציפי שמוגש לחברי המועצה. אני חושב שמי ששומע את היועץ המשפטי סבור שמדובר באיזה שינויים מינוריים, זה בכלל לא שינוי מינורי, אלא זה חוק משמעותי מאוד ואני לא חושב בכלל שגלובס הוא המבחן אם החוק הזה טוב או לא טוב.

מוטי ששון : לא, יש לך חוק קיים יואל, אתה יודע,

יואל ישורון : אני יודע, אני יודע גם מה קורה בתל אביב בהקשר הזה.

מוטי ששון : לא, יש לך חוק שהמועצה אישרה אותו.

יואל ישורון: אני יודע, מוטי אני יודע גם, שנייה רגע, נכון נכון, הוא לא יושם יש גם המון התנגדויות בתל אביב.

מוטי ששון: אני אומר לך, ברגע שעבדו על החוק, אני אחר כך אענה לך, טוב יואל תמשיך.

יואל ישורון: אבל שימו לב,

אלי נעים: החוק הוא של משרד הפנים, מה פתאום?

יואל ישורון: נכון, אחת המשמעויות, גם ההסבר, הסעיפים עצמם בחוק, אלי, אני כרגע מדבר ממש לכלל חברי המועצה ולא אופוזיציה או קואליציה, מבחינת הנקודות שאני חושב שיש בהם כדי להתנגד, אם זה אופוזיציה או קואליציה לחוק העזר שמוצע. שימו לב, הייחוד של הצעת החוק הזו זה הטלת חובת השיפוץ על הדיירים. יש גם כמובן הגדרה מפורטת, יש כאן הגדרה מפורטת של כל מרכיבי השיפוץ, אבל שימו לב, צריך להבחין וכאן נכנסת גם ההצעה שלי בין סיוע כספי, שזה נקודה בפני עצמה, לבין השתתפות בסיוע שאלה שתי ההערות המרכזיות שלי.

ברור שחוק העזר הזה המשמעות הפרקטית המעשית שלו תבוא לידי ביטוי בשכונות החלשות והבינוניות. לא מדובר בסכומים קטנים שתושבים יצטרכו לשלם, מדובר בסכומים משמעותיים, ודבר נוסף, גם בתקופה קשה כלכלית, שהמשמעות של השיפוצים האלה, גם אם החוק הוא יפה וגם אם באירופה, בארצות מסוימות הוא נחשב לחוק מאוד טוב, הוא נשמע מאוד טוב, הוא מצטלם כמו שאמרתי מאוד טוב, אבל זה בתנאי. לכן אני מדגיש, החוק הוא טוב אבל לא כפי שהוא מנוסח ומובא בפני חברי המועצה.

הסיוע הכספי זו נקודה שתכף אני אגע בה. מה שאני מתכוון וזה גם מה שאני מציע, שחוק העזר שיובא לפני חברי המועצה יעשה בו שינוי רדיקלי ממש, והעירייה תשתתף ממש פורמלית בסיוע, כשמועצת העיר תקבע את אחוזי ההשתתפות. אני מציע שזה יהיה 50%, כאשר האפשרות היא גם שבמקרים מיוחדים, שגם תכף אני אגע בנקודה הזו שחסרה מאוד בחוק העזר הזה, שבמקרים מיוחדים, מלבד ההשתתפות הזו, זה מקרים שאנחנו, שמה שהיועץ המשפטי פרט תבחינים מסוימים שאפשר ממש לפרט אותם,

במקרים כאלה גם ינתן סיוע בנוסף להשתתפות הקרובה שתעוגן בחוק העזר שמובא לפנינו.

חוץ מהעובדה שזו צריכה להיות השתתפות משמעותית, לגבי הסיוע, גם כשאני קורא את סעיף 9 שאלי נעים כרגע הזכיר אותו, הניסוח של הסיוע, ושוב אני מבדיל בין הסיוע להשתתפות, כפי שאמרתי סעיף 9, העירייה תהיה רשאית לקבוע, רשאית זה כבר לא מחייב. ותבחינים שתקבע העירייה מפעם לפעם. גם הסיוע אני לא מדבר על ההשתתפות, גם הסיוע הוא רשאי זה לא דבר מחייב וגם התבחינים. היום בתקנונים למשל באוניברסיטה שמעניקה מלגות, יש פירוט של התבחינים עצמם במה מדובר, עד כדי כך שאפילו באוניברסיטאות כאשר מעניקים מלגות סיוע עקב מצב סוציו-אקונומי, גם נותנים ניקוד על פי מצב סוציו-אקונומי ומפרטים אחרי מחלה ממושכת, כדי שלא תהיה למנהל סמכות כזו אבסולוטית, שהוא עצמו יקבע מה זה מצב חריג מה זה מצב מיוחד. אם אנחנו לא נפרט לו, כמו שאני מפרט את השיפוצים, את המפרט של הסיוע, אני חייב בחוק העזר לפרט כל או את רוב רובם, ואפשר לפרט, את רוב רובם... שבהם צריך לתת סיוע מעבר ל-50% השתתפות.

נקודה נוספת סעיף 13, הניסוח של הנחת דעתו של המנהל. במקרה זה אני הבנתי מניסוח החוק שזה או מהנדס העיר או מי שראש העיר הסמיך אותו על פי והוא עומד בקריטריונים של החוק אבל שוב לדעתי זה מרחיב מדי. הנחת דעתו של המנהל זה דבר ש, במיוחד שיש מפרט כל כך גדול של שיפוצים שבעל הנכס צריך לעשות, שלך תדע המנהל יכול להשתגע והוא יכול לחשוב שזה לא מספיק.

דבר נוסף שאולי לא כל כך ברור לדעתי, לפחות סעיף 4 וכאן אני, ההערות שלי כרגע נוגעות עכשיו לחוק עצמו, מעבר להתנגדות הכללית לחוק. בסעיף 4, 4.3 השתלבות הבית בסביבתו. אם למשל בירושלים אני יודע השתלבות הבית בסביבתו זה האבנים מהסוג המיוחד מאוד, ששם זה גם הגיוני וגם ברור. כאן כשאומרים השתלבות הבית בסביבתו אני לא יודע מה זה. זה יכול להיות שבעל דירה יצטרך בגלל הניסוח המעורפל הזה לעשות שינוי ממש

קיצוני שיכול לעלות לו הרבה אלפי שקלים, ואם אני נותן למנהל, כפי שהוא מוסמך על פי החוק לקבוע מה זה השתלבות, גם כאן הוא יכול להשתגע. וסעיף 6, שם יש גם ניסוח של וכן תנאים נוספים, ככל שאלה דרושים להשגת מטרות השיפוץ, גם כאן אני חושב, שמאחר והניסוח כאן הוא מעורפל, ומאחר וניתנת למנהל סמכות רחבה ולא מוגדרת מספיק, הוא יכול גם להרחיב את מה זה נקרא מטרות השיפוץ? מנקודת מבטו אם אני לא מציב סייגים ברורים בחוק העזר, יכול מנהל חזק שתפיסת העולם שלו לגבי המטרות של השיפוץ הם משמעותיות יותר ממנהל אחר, הוא יכול לפרוץ איך שהוא רוצה. מה שאני טוען חוק,

אלי נעים: יואל שנייה, רק שנייה, אני רוצה להפריע לך שנייה. אם תעבור לפרק א' פרשנות בסעיף 7 תוכל לדעת בדיוק מה זה הדרישה, בדיוק.

יואל ישורון: לא הבנתי, ראיתי ראיתי.

אלי נעים: תקרא. תקרא, אם אתה רוצה אני יכול לקרוא לך.

מוטי ששון: אלי אלי, בתורך.

אלי נעים: אני אעזור לו, אני אעזור לו.

מוטי ששון: בתורך תאמר מה שאתה רוצה. בבקשה יואל תסיים.

יואל ישורון: לכן א' הפנייה הראשונה זה להתנגד לחוק העזר בניסוח שלו. והדבר השני זה לעשות את התיקונים שעליהם אני דיברתי,

אהרן איסרס: זה החוק הקודם אלי, מה זה קשור? הוא משנה את זה, אין פרשנות.

יואל ישורון: אנחנו מסתכלים על 2008 אני לא ראיתי את זה בכל מקרה. א' אני מציע גם ליועץ המשפטי, אפילו בהצעת החוק המוצעת כפי שניסחת אותה והגשת אותה, יש מקום לחשוב על ההערות שהם לא סמנטיות שהערתי. והדבר הנוסף זה גם הצעת החלטה שלי, שתיכנס לשני מקרים: באחד השתתפות העירייה באחוזים שהצעתי, 50% לפחות תעוגן בחוק העזר, והסיוע הכספי זה החלק השני יהיה יותר ברור, יוגדרו התבחינים באופן מפורט, ככה שיהיה אפשר גם במקרים מיוחדים שיפורטו, שתושב בגלל מצב כלכלי, לא חסר כאלה שבמצב כלכלי נורא, אני לא צריך, אני לא רוצה להיות כרגע פופוליסט, אתה מכיר בטח את המקרים הקיצוניים מאוד, שמלבד אותם אחוזים

באותם מקרים מיוחדים העירייה תסייע לו דרך תרבות הדיור, הלוואות וכו' וכו'. זהו, אני סיימתי.

מוטי ששון : או.קיי. רועי, ניסן, אהרון.

רועי כהן : קודם כל כדי לא לחזור על ההערות של הניסוח של החוק, אז אני מצטרף להערות של יואל, וגם אני כתבתי הרבה על העניין של הערפול ועל העניין שיש הרבה פה שיקול דעת למנהל, כאשר אנחנו לא קובעים לו אמות מידה ומה אפשר להגדיר בגדר השיקול דעת שלו. כי המטרות של השיפוץ פה הם מחיזוק ועד באמת למצב של האסתטיקה, להתאים את הבניין לאזור שלו. אז אני חושב שהמרווח הזה בין אסתטיקה לבטיחות וחזוק הוא מרווח גדול מדי וצריך לעשות בו הגדרה ספציפית. בכל אופן אני אתייחס למטרה של החוק וגם שלחתי מכתב מאוד מפורט בקשר למדיניות. ואני חושב שזה לא סוד, מי שהיום יסתובב בחולון, אחרי גם הפרסום של ההצעת חוק הזו, התגובה היא שלילית מצד כל התושבים. פשוט הרגשה שהולכים לכפות עליהם תשלום נוסף מצד העירייה לשפץ את הבית, כאשר אף אחד לא יודע מה העלויות של זה, מה האחוז של ההשתתפות. אנשים פה נמצאים באי ודאות, ופתאום יבואו אליהם ומה עוד שכתוב, ואני לא מבין, שהעירייה גם תדרוג עוד 15% תקורה יותר מאשר עלות השיפוץ.

מוטי ששון : עד.

רועי כהן : עד כן, תמיד שעד אז אתה לוקח את המקסימלי, אני לא יודע, תמיד זה, בדרך כלל החיים אומרים ככה, אבל נגיד,

מוטי ששון : לא בעיריית חולון.

רועי כהן : טוב, כן,

מוטי ששון : שתדע שהיה פעם פרוייקט של בני דירתך, החברה הכלכלית החזירה עשרות אלפי שקלים לאותם זכאים שזכו בהגרלה ושהחברה הכלכלית בנתה להם.

רועי כהן : כן, אני זה מה ש, זה ההרגשה, אני לא יודע זה אנשים,

מוטי ששון : לא מחפשת להרוויח.

רועי כהן : אנשים שמעו, עכשיו,

מוטי ששון : בסדר, בוא נמשיך.

רועי כהן :

מטרת החוק המוצע אני גם מצטרף שיש בה, היא לדעתי מעולה ויש בה לשפר את חזות העיר ולתת פתרונות. אני חושב שהדגש צריך להיות על פתרונות בטיחותיים ולא על בטחונות אסתטיים, יותר על הנושא של, בגלל שהנושא של תמא/38 לא תופס תאוצה, אני חושב שאפשר באמצעות החוק הזה למנף את הנושא של חיזוק המבנים ולעשות פה איזה בשורה מבחינת העיר חולון. אבל הדרך המוצעת לדעתי יש בה טעם לפגם, זה יוצר תחושה של כפייה והרגשה שלילית כלפי התושבים. אין בחוק שום מנגנון מוסדר של מתן תמריצים חיוביים לתושבים הזקוקים לשיפוץ, ביניהם הלוואות סיוע והשתתפות גבוהה מצד העירייה.

אני הצעתי קצת הצעה פחות דרסטית מאשר יואל, השתתפות של 30%-70% שתעוגן באופן פורמלי בתוך החוק. אני חושב שבסופו של יום הנכס הוא של התושב ולא של העירייה, אני חושב שלא יכול להיות מידה של שוויון מלא אבל זה פרשנות שלי, כל אחד זה, אני חושב שבסופו של יום הנכס נשאר בידי התושב ולכן אני חושב שההשתתפות שלו צריכה להיות יותר גבוהה. אבל אני חושב שהמטרה של החוק הזה היא ליצור תמריץ חיובי ואוירה ציבורית אוהדת לחוק. לא יתכן שפעולה שאמורה לעשות טוב ולשפר את התחושה של התושב תעוגן בדרישה של כפייה, של לבוא לתושב ולהגיד לו תשמע, אם אתה לא משפץ, יש פה איום מפורש בתוך החוק שאתה תפנה להליכים משפטיים נגד תושבים. נגד תושבים שעכשיו יושבים בבית ויכול להיות שאין להם כסף לכלכל את עצמם, ופתאום העירייה תבוא ותקבע, הלו אם אתה עד תאריך כך וכך לא תשפץ, אנחנו נשפץ במקומך, ניקח לך את הכסף, ננהל נגדך הליכים משפטיים. אני לא יודע, זה לא משדר משהו טוב, זה לא משדר תחושה שהעירייה רוצה לסייע, זה משדר תחושה של לבוא ולהכעיס. ואני חושב שזה לא המטרה של החוק. המטרה של החוק היא ליצור אוירה חיובית, ליצור תמריצים. לבוא ולהגיד תוקם קרן של שיפוצי בניינים של עיריית חולון בראשות ועדה מקצועית, שתמונה על ידי מועצת העיר, שתפקידה של הקרן לסייע על פי קריטריונים אחידים וברורים במתן תמיכה כספית בעלות השיפוצים לתושבי הבתים והבניינים. הסכום הראשוני שיוקצה, ההצעה שלי

הסכום הראשוני מדובר ב-10 מיליון ש"ח לשנת 2008, זה נחוץ אישור של המועצה.

עוד פעם, הנושא השני זה העיגון הפורמלי בחוק של אחוז השתתפות העירייה בשיפוץ הבניינים.

הנושא השלישי ליצור תמריצים נוספים בתוך מסגרת סעיפי החוק, זה הלוואות, מענקי עידוד וגם סיוע בנייה במידת האפשר על פי תוכנית בנין עיר.

בנוסף לכל זאת ובהמשך ישיר לאישור החוק, אני חושב שצריך לצאת בקמפיין שיווקי של עזרה וסיוע מצד העירייה בעלות השיפוצים על מנת ליצור שוב פעם תמריץ חיובי, שזה יצור מנגנון של פנייה מרצון של התושבים ולא בכפייה של העירייה. והדבר הכי חשוב ואני חושב שזה גולת הכותרת, שלקחת אחריות על הנושא של השיפוצים. להקים מנגנון בתוך החברה הכלכלית לחולון לביצוע בפועל של השיפוצים על ידי הוצאת מכרזים בפקוח של החברה הכלכלית בעלת הניסיון והידע בנושא. זה יוביל להוזלת העלויות בכ-30% בערך, זה יצור מנגנון של פיקוח ובקרה זה יצור אחידות, זה יצור ידע בנושא טיב השיפוצים ברחבי העיר ולא כל מיני קבלני משנה שכל אחד יעשה לפי האמות מידה שלו. יתן ביטחון ושקט נפשי לתושבי הבתים שכספם מובטח ואף אחד לא שם את כספו על קרן הצבי. כי אנחנו הרי יודעים מה זה שיפוצים ואנחנו יודעים מה זה לרדוף אחרי שיפוצניקים.

ולכן לאור כל הדברים האלה, אני מבקש שההצעה של החוק תעבור מקצה שיפורים ועל מנת שזה לא תהיה החמצה גדולה ושתוביל לכאוס משפטי ומאבקים ממושכים מול העירייה של התושבים על לא עוול בכפם, אני חושב שבכך לא יבוא שכרו של אף אחד, לא של העירייה ולא של התושב.

עכשיו צריך לעשות חושבים ואני חושב שלברך את היוזמה של ראש העיר או של הנהלת העיר בנושא, אבל צריך פשוט להתעשת. ומי שהזכיר את עיריית תל אביב, אז יש לך התייחסות במספר מאמרים של מהנדס העירייה ישראל גודוביץ' שאומר חד משמעית שהנושא נכשל, לא הצליח, לא יצר שום, זה אמר מר... תוציא מהאינטרנט את המאמרים שלו, הנושא נכשל בצורה חד

משמעית, לא הוביל לשום דבר, לא יצר שיפוץ אמיתי אלא יותר נושאים של אסתטיקה. לא היה חיזוק מבנים. נושא של כפייה, הוא אמר שאם לא יוצרים תמריצים, וזה גולת הכותרת יש גם מאמר שלו, ללא יצירת תמריצים אין זכות קיום לחוק הזה.

ולכן אני מציע למועצה לא לאשר היום את ההצעת חוק הזאת, לשלוח אותה למקצה שיפורים גם בנושא הניסוח המעורפל, גם בנושא הכנסת תמריצים ולהביא את זה שוב פעם למועצת העיר. תודה רבה.

מוטי ששון : בבקשה ניסן.

מיקי שמריהו: אני חושב בכלל בכיוון ההפוך. אני חושב שבכלל עירייה לא יכולה לממן שיפוצים בכל העיר. אתם מדברים על נזקקים על רווחה על ספורט, על אלף ואחד דברים שהעיר צריכה לבצע, חינוך,

רועי כהן : 42 אלף שקל,

מיקי שמריהו: סליחה, לא הפרעתי לך, ישבתי בשקט, אני אגיד את דעתי ואתה תקשיב אם אתה רוצה, לא רוצה אל תקשיב.

או.קיי. אני חושב שזה, שיפוץ משדרג את העיר, מעלה את ערך הבניינים. בסך הכל אני יודע שבוצע שיפוץ ברחוב ירמיהו, שאני מכיר שמה את הנפשות הפועלות, לפחות חלק נכבד מהאנשים, ושמה כולם היו מרוצים. עצם זה שמקבלים הלוואות מתרבות הדיוור זה כבר תמריץ. אני חושב שלאנשים יש עניין. לפעמים יש סתם איזה אחד,

אלי נעים : הלוואות,

מיקי שמריהו: נכון, אבל לפעמים גם אין מי שיתן לך את ההלוואות אלי, נכון אין מה לעשות, בוודאי.

אהרן איסרס : שכל אחד יעשה...

מיקי שמריהו: אבל יש מצבים שאין מי שיתן לך גם את ההלוואה, אל תשכח את זה.

(מדברים יחד)

אלי נעים : יש אנשים שאין להם מה לאכול, אז איך הם יחזירו הלוואה גם?

מיקי שמריהו: חבר'ה, ברוב המקרים, ב-90 אחוז מהמקרים הדיירים כולם מעוניינים לבצע שיפוצים. לפעמים ישנו מצב שאחד תוקע את כולם סתם בפרנציפ,

- אלי נעים : תעשה לפי כל המעוניין.
- מוטי ששון : אלי, בתורך תדבר בבקשה.
- מיקי שמריהו : אלי, סליחה, אלי, עזוב דבר מה שאתה רוצה.
- אלי נעים : הערות ביניים מוטי, מה קרה אתה קופץ על כל מילה שאני אומר?
- מוטי ששון : יגיע תורך תדבר. יגיע תורך תדבר.
- מיקי שמריהו : אני חושב שזה טוב לעיר, אם זה נכשל בתל אביב זה לא חייב אגב להיכשל בחולון. בינתים רחוב, החזות של רחוב ירמיהו השתנתה לבלי הכר. מי שזוכר את רחוב ירמיהו לפני השיפוצים,
- אהרן איסרס : מאה אחוז, אבל זה בחוק, שם זה בלי חוק מיקי.
- מוטי ששון : כך את פה ליד העירייה.
- מיקי שמריהו : גם ליד העירייה נכון, כל הפרוייקט.
- אהרן איסרס : אבל עשו את זה בלי חוק.
- מיקי שמריהו : מצד שני, עוד משפט אחד,
- מוטי ששון : אהרון, אתה רוצה לדבר בתורך?
- מיקי שמריהו : לנושא של מי יבצע את השיפוצים, אם הדיירים רוצים לבצע בעצמם שיבצעו בעצמם שיעשו להם, אנחנו לא נכנסים לזה, אסור לנו להיכנס לזה. הם רוצים באמצעות העירייה שהעירייה תשפץ להם החברה הכלכלית על הכיפק, שהחברה הכלכלית תיכנס אבל בעיקרון לשפץ צריך, אי אפשר להשאיר בית מוזנח, אם אתה רוצה, סך הכל זה לטובת כולם. ברגע שאתה שומר על בית, ברגע שאתה משפץ אותו גם הדיירים שומרים עליו, אתה לא משפץ בית אתה מזניח אותו גם הדיירים מזניחים אותו.
- יאיר טאו : על זה אין ויכוח.
- מיקי שמריהו : זהו, בסך הכל מדברים על חזיתות, לא מדובר על כל הבניין.
- מוטי ששון : ניסן.
- ניסן זכריה : אני חושב שמיקי צודק מאוד, רגע, לא אבל, לא ממש לא אבל. אני חושב שמיקי מאוד צודק בזה שכל אחד רוצה לגור בבית משופץ ובית חדש. אני לא חושב שמישהו בחר לגור בחרה מיקי, אף אחד לא בחר לגור בבית, רגע, אני לא הפרעתי לך רועי הפריע לך. אף אחד לא בחר לגור בבית מוזנח, אף אחד

לא בחר לגור בבית שאין ועד בית, שאין חשמל במדרגות, שאין צבע, שהאינטרקום שבור אף אחד לא בוחר את זה, זה מה שנקרא כל אחד והמזל שלו. יש אנשים שנגזר עליהם לצערנו לחיות במצוקה ולחיות בעוני ובדוחק ואני לא חושב שאנחנו יכולים להחליט עבורם אם הם בחרו בזה או לא, אני בטוח שהם לא בחרו בזה. כך שהכוונה של העירייה היא בהחלט כוונה טובה אני חושב, אבל היא לא ישימה בגלל שגם אם תלך עם, אתה יודע שלאנשים מנתקים מים והם ממשיכים לא לשלם. מה, מה אתה רוצה להרוג אותם, מה אתה בדיוק תעשה? כלומר, אתה יודע מה? יש לי הצעה לחוק יותר טוב, חוק עזר עירוני שיחייב כל עזר בחולון ללכת ללמוד באוניברסיטה, חייב. זה ישים, זה יכול לקרות? בחיך, אפשר לחוקק פה חוקים עד להודעה חדשה וזה לא יעבוד לדעתי. זה רק יצור מרירות ויצור אנטיגוניזם ואני לא חושב שזה דבר נכון.

יואל ישורון : ואי יכולת.

ניסן זכריה : ברור אם שהיתה יכולת אנשים היו משפצים. אני חושב שרוב הבתים המוזנחים לא נמצאים במרכז העיר או באזורים של אנשים שיש להם אמצעים אלא נמצאים באזורים מוזנחים, יואל הזכיר את זה.

אבל אני חושב שאם למשל העירייה היתה רוצה באמת ליצור איזושהי דינמיקה ולא בחוק, דינמיקה זה, היתה לוקחת את הרחוב מיקי, משפצת אותו, שמה תאורה, נותנת לאנשים מוטיבציה וחשק, אני מוכן לעשות לך סיור בכמה רחובות ששם באמת צריך לשפץ את הבניינים, אבל כשאתה תלך ברחוב אתה תבין שאין חשק לאנשים אפילו לא לשפץ את פנים הבית לא את החזות של הבית, זה לא נכון. כלומר תשקול את זה בצורה הזאת.

דבר נוסף, יש כמה אופציות לגרום לכך שבתים ישופצו. למשל רועי הזכיר את תמא/38. תמא/38 היא מכשיר פנטסטי, אבל בעיר חולון עוד לא קרה מקרה אחד של תמא/38.

דובר : אין לאף אחד זכויות אין זכויות.

ניסן זכריה : לא, יש זכויות חבר'ה, תמא/38 היא תוכנית מתאר ארצית שמאפשרת את זה אבל לא ניכנס לזה, זה לא הנקודה זה לא. חוץ מתמא/38 יש אופציות נוספות

שאפשר באמצעות הגדלת זכויות בנייה ליצור מעליות, יש כל מיני דרכים שאפשר לפתור אותם לדעתי. אם באמת הכוונה היא טובה אני חושב שאפשר לעשות את זה.

דבר נוסף שאני רוצה לשים עליו את הדגש, אני חושב שיש פה פגיעה קשה מאוד בזכות הקניין של האזרח. אני לא חושב שזה יעמוד באיזשהו מבחן. יש פה פגיעה יסודית בחוק יסוד, זה לא דבר פשוט, לבוא לחוקק חוקים זה הכי קל. אפשר לשבת כל היום במשרד ולהדפיס מכתבים גם, זה דברים קלים אבל כשאתה ניגש ליישום בשטח זה קצת קשה אני חושב.

- מוטי ששון : ניסן, זה נראה לך פגיעה בחוק?
- ניסן זכריה : בוודאי שיש פה פגיעה בזכות הקניין אתה,
- מוטי ששון : יאושר על ידי משרד הפנים, חוק עזר,
- ניסן זכריה : משרד הפנים יכול לאשר כל דבר תאמין לי מוטי, משרד הפנים, משרד הפנים זה לא כתובת, עזוב,
- מוטי ששון : אז יש לי חדשות בשבילך,
- ניסן זכריה : יש לי הפתעות בשבילך מוטי. אני במשרד הפנים לא מאמין כמו שאני לא מאמין בעמידר. באמת זה באותה רמה בדיוק. לצערי משרד הפנים עד היום הוכיח שזה גוף חסר יכולת, חסר יכולת בקרה וזה גוף שלדעתי צריך לחלוף מהעולם. אני לא חושב שצריך משרד הפנים שיפקח על רשויות. לא צריך את זה בכלל. זה רק מכשיר מיותר של כל מיני אנשים שלא עושים שום דבר ורק מחבלים לטובת הציבור. אבל משרד הפנים לא על הפרק. זה לא יעמוד בשום מבחן.
- אני לא מתכוון ללכת לבית משפט, אין לי אינטרס ללכת לבית המשפט כדי לנגח את החוק הזה וזה לא מענייני. אני רק חושב שמבחינה ציבורית זה אי אפשר לחדור לכיס הפרטי של האדם, כי זה חלק מסמכויותיה של העירייה ולא מחובתה של העירייה. סמכותה של העירייה לדאוג לחזות הבניינים, ופה הסתיימה הסמכות מר ליפא. אתה לא יכול להפוך את הסמכות הזו לאיזושהי חובה לאומית. אתה לא יכול לבוא מחר בבוקר עם שוט לאנשים ולא לאלץ אותם לשפץ את הבית שלהם כשאינן להם מה לאכול אפילו, שאין

להם, שהבית שלהם מוזנח, שהכל רטוב שם, זה לא יעבוד לדעתי.
 דבר נוסף, כל חוק שמכבד את עצמו כמו חוק הארנונה קובע במפורש ומגדיר מי הם הזכאים להנחות, מדוע, ויואל ציין את זה, מדוע פה זה לא מופיע במפורש, למה להשאיר את הדבר הזה בידי הישיבה, לא משנה תהיה המקצועית שתהיה, למה להשאיר את זה בכלל לידי המקרה או למצב רוח של מישהו. ואם דייר מסרב או מגיש איזושהי השגה, או קיי. ההשגה שלו תיבחן אחרי תוך 60 יום יקבל תשובה, כל הדברים האלה לא מעוגנים אם כבר נכנסים על הויכוח על החוק. אני חושב שאם באמת רוצים ללכת על מהלך וזה מהלך טוב, מיקי, זה באמת מהלך טוב, זה מהלך מצוין, אבל צריך לדעת גם איך לעשות אותו. זה לא חוכמה לחוקק חוקים.

- מיקי שמריהו: אתה חושב ששופט יכול לחייב מישהו שאין לו לשלם? הוא לא יחייב.
 ניסן זכריה: בודאי, החוק הזה כן.
 מיקי שמריהו: הוא לא יגיע לדעתי למצב כזה,
 אלי נעים: ברגע שהעירייה שיפצה לו,
 ניסן זכריה: מה אתה רוצה?
 רועי כהן: תקרא, בשביל זה שאלתי אותך אם קראת את החוק,
 מיקי שמריהו: אם מישהו נתמך על ידי הרווחה ויש לו עשרה ילדים והוא לא מסוגל תאמין לי שימצאו את הפתרונות.
 מוטי ששון: כן, ניסן סיימת?
 ניסן זכריה: לא משנה, עזוב זה לא, תראה, אם החוק הקודם במתכונת הישנה שלו שהוא היה פחות דורסני לא אושר על ידי משרד הפנים, נשאלת השאלה למה הוא לא אושר ואני חושב שהיו צריכים לקבל לפחות,
 מוטי ששון: מה זה לא אושר? אושר על ידי משרד הפנים, מה קרה לך?
 רועי כהן: לא, לא בוצע, לא יושם.
 מוטי ששון: תחליט, תחליט שאתה... מה שאתה אומר, מאושר זה משרד הפנים.
 רועי כהן: לא יושם, לא יושם, לא יושם.
 מוטי ששון: אמרת לא אושר.
 רועי כהן: לא יושם, לא יושם, זה מה שאמרת. הוא לא יושם באף מקרה פה.

יואל ישורון: הוא לא היה הטלת חובה.

ניסן זכריה: החוק במתכונת הנוכחית שלו הוא חוק שבא בעצם לכפות על אזרח להוציא

כספים מכיסו, ומאפשר פה איזושהי סנקציה שלדעתי היא סנקציה קשה מאוד. אם העירייה באמת רוצה לגרום לכך שאנשים ישפצו את הבתים היא צריכה לעשות איזושהו תבחין, היא צריכה לעשות איזושהו סקר ולהגיד, האזורים האלו והאלו הם אזורים שזקוקים לדחיפה, לסיוע. לבנות איזושהי תוכנית רב שנתית, זה לא יכול להיות באמצעות חוק. החוק הזה לא יכול להיות ישים, הוא לא יעבוד בפועל, ואני חושב שלא כדאי שהמועצה תקבל איזושהו חוק דרקוני, היא צריכה לקבל חוק שאפשר לעמוד בו.

דבר נוסף, בתוך המסגרת עצמה של החוק יש ועדה. הועדה אמורה בעצם לבחון את הכל. האם הועדה הזאת היא ועדה מקצועית, האם הועדה הזאת מורכבת מאנשי מקצוע מתחום ההנדסה בלבד, מתחום, כלומר מה סמכויותיה של הועדה? צריך לבחון גם את הדבר הזה. החוק עצמו במהות שלו יש לו אולי כוונה טובה אבל היישום שלו הוא יהיה מאוד פרובלמטי והוא יפגע מאוד ביכולת שלנו לתת מענה אמיתי. כי אם ועדה מורכבת לא רק מאנשי מקצוע בתחום הבינוי, מה סדר העדיפויות של שיפוץ בניין, אתם יודעים כמה עולה לשפץ בניין? זה מאות אלפי שקלים, זה מאות אלפי שקלים, כי זה צריך להחליף את הצנרת, להחליף את הביוב, להחליף את מערכת החשמל. זה לא רק השיפוץ והטיח מבחוץ שהכל יפול אחרי זה, יש בתים שצריך לגרד את הקירות בכלל. זה יכול להיות הליך מאוד מסובך. יש בתים וזאב יודע כי הוא עובד בדודי שמש, יש בתים בגיסי כהן שאנשים את הזפת לא עושים אפילו, זפת, נכנס להם מים לבתים שלהם. אז זה לא, או.קיי. זה בסדר גמור, אני מניח שאחת השכונות הרלוונטיות לשיפוץ יהיו גם גיסי כהן וגם תל גיבורים באזורים היותר חלשים. איך האנשים האלה יוכלו בכלל לעמוד במעמסה הזאת? אני לא חושב שהם יעמדו במעמסה הזאת.

לכן הייתי מציע שאת החוק הזה, שאני אומר עוד פעם ומדגיש, החוק הזה הוא פוגע בזכות הקניין של האזרח והוא חוק שלא יכול לעבור, הוא צריך

להיות סביר, הוא צריך להיות ברמה של סבירות. הוא, נכון שהתכלית שלו היא בסדר, היא תכלית ראויה, הוא בסדר גמור, אבל במתחם הסבירות הוא לא יעמוד במבחן המציאות, גם במבחן המציאות וגם במבחן בית המשפט. תודה.

מוטי ששון: אהרון. אחרי אהרון, אחר כך אלי נעים.

אהרון איסרס: לחוק הזה יש כוונות טובות אבל היישום שלו הוא קלוקל. ולפני שנכנסים לפרטי החוק השאלה שצריכה להישאל פה מה החיפזון, מדוע עכשיו להביא את החוק הזה לאישור המועצה? על אחת כמה וכמה, כמו שאמר היועץ המשפטי, הוא לקח את החוק הזה מעיריית תל אביב ותיקן ליקויים פה וליקויים שם, כאשר בעיריית תל אביב עצמה החוק הזה עדיין לא מומש. אף אחד לא יודע איך לאכול אותו.

והנה עיריית חולון, שהיא תמיד צריכה להיות נושאת הדגל, היא קופצת בראש, גם אנחנו. ולמה עיריית חולון שהיא נושאת דגל ומציגה את עצמה כעירייה הכי טובה בארץ, למה עיריית חולון לא מיישמת דברים אחרים למען התושבים שעושות רשויות אחרות? למה לדוגמה עיריית חולון לא מיישמת את ההצעה בעיריית קרית ביאליק שהתקבלה זה עתה לפני חודש ימים, שהעירייה תממן את חוק השמירה בעיר לא התושבים, העירייה תממן. אבל מה? פה יש איזה תופעה מעניינת, העירייה נכנסת לכיסים של התושבים. זו המציאות. עוד גזירה ועוד היטל ועוד נטל.

ואני שואל למה? מה בעיר חולון חיים זברלו, האם בעיר חולון יש תושבים עשירים מיליונרים? לא. אתה מייצג את היעמך' הישראלי ששם הם המסכנים, זאת העירייה שלנו, שאחוז גבוה ואתה יודע כמו שכולם יודעים פה, כי כולנו ישבנו בוועדת הנחות, מה אחוז ההנחה שתושבים מבקשים במיסים העירוניים. למה? כי אין להם כסף, כי הם מסכנים, כי הם גלמודים. זה המצב של העיר שלנו.

והנה באה העירייה ואומרת בום, בואו ניקח עוד כסף מהתושבים. כן טוב החוק הזה לא טוב החוק הזה אבל ניקח. כי העירייה שולחת מכתבים, כי העירייה שולחת מכתבים לתושבים מבלי לבקש את האישור שלהם, וכופה

עליהם, ואומרת להם שעד תאריך כזה וכזה וכזה,

חיים זברלו: אהרון אתה מדבר על המסים?

אהרון איסרס: אני מדבר על הכל אדוני. אני מדבר על הכל אבל קודם כל, אני קודם כל מדבר,

חיים זברלו: לא, תבין, לא אני לא מבין מה אתה,

אהרון איסרס: אז אני אענה לך, אני מדבר קודם כל ברמת המקרו, ואחר כך ניכנס למיקרו.

חיים זברלו: אני חושב שכל מי שמגיע לוועדת הנחות תאמין לי, אחרי בדיקה מקבל את ההנחה יותר מאשר אפילו,

אהרון איסרס: אני מסכים.

חיים זברלו: אז אני חושב שכן באים לקראת תושבים, המון באים.

אהרון איסרס: אני מסכים, אבל אני מדבר עכשיו על החוק, אדוני, אני אענה לו. אני מדבר על החוק שכופה על התושבים מה שהעירייה רוצה. על אחת כמה וכמה כפי שצינו פה הדוברים האחרים, אין תבחינים, אין קריטריונים, מהי רמת הסיוע? אין כלום. עכשיו, בא היועץ המשפטי ואומר, או ראש העיר ככה בזריקה אמר, יש מוסד שנקרא אגודה לתרבות הדיור. גם היום אם אני רוצה לשפץ את הבית שלי אז א' אני צריך לשלם מסים לאגודה לתרבות הדיור שזה אף אחד לא מדבר. אבל נניח ששילמתי את המסים שלי לאגודה לתרבות הדיור ואני יכול לקבל את אותו מענק או אותה הלוואה השד יודע מה, ומשפץ, בדיוק כמו ששיפצו ברחוב ירמיהו או אני לא יודע איפה או במקומות אחרים.

למה חוק, למה לכפות את הדברים האלה? למה לבוא אל התושב ולגזור עליו גזרות נוספות? זאת השאלה.

ואני חייב פה לציין כי אתה קטעת אותי אדון זברלו, על כך שהתושבים פה קיבלו מכתב שמי שנמצא בהוראת קבע כן תודיע לא תודיע, אתה כבר באופן אוטומטי נכנס כבר לתשלום אגרת השמירה. לא שפונים לתושב אתה רוצה להצטרף להוראה אתה לא רוצה להצטרף. ונניח שאני לא רוצה ואני שולח את הטופס והוא לא מגיע ליעדו, כי דואר ישראל לא עובד ופה בעירייה זה הולך לאיבוד אז באופן אוטומטי מחייבים אותי. מה אנחנו פה, אנחנו פה

חיים במדינה או בעיר דיקטטורית? מה זה הדבר הזה בכלל?

ואנחנו, עכשיו לגופו של עניין.

חיים זברלו: עד עכשיו מה זה היה?

אהרון איסרס: עד עכשיו,

חיים זברלו: הקדמה,

אהרון איסרס: עד עכשיו זה היה הקדמה כדי שאתה תבין שהחוק הזה הוא לרעת

התושבים. כדי שאתה שמייצג את המסכנים שאתה בדיוק כמו סגן ראש

העיר בקרית ביאליק הצביע נגד ראש העיר, שאתה עכשיו תצביע נגד החוק

הזה כי הוא לרעת התושבים, הוא לא לטובת התושבים.

דובר: לטעמך.

אהרון איסרס: לטעמי.

מוטי ששון: אהרון, הבנו.

אהרון איסרס: ולנושא עצמו.

חיים זברלו: בחוק הזה יש דברים טובים, אתה לא יכול להגיד,

אהרון איסרס: אני לא אמרתי, אני לא אמרתי,

חיים זברלו: יש בתים שעומדים כבר עשרים שנה לא, כמה בתים כאלה שאתה חושב

שיגידו להם לשפץ את הבתים, כמה כאלה אתה חושב? יש ממש מעט בתים

כאלה.

אהרון איסרס: אני תקשיב, זברלו, אני לא, אני, (מדברים יחד)

מוטי ששון: בבקשה, זברלו זברלו,

אהרון איסרס: זברלו,

זאב נסים: אנחנו נעמוד עם סטופר לראות מתי תשפץ את הבניין.

מוטי ששון: בבקשה אהרון.

אהרון איסרס: זברלו, אני אמרתי שלחוק הזה יש כוונות טובות אבל היישום שלו הוא לא

טוב. ולכן, תן לי לסיים, אתה,

מוטי ששון: אתה לא מדבר אליו, דבר כבר.

אהרון איסרס: אני מדבר לכולם.

מוטי ששון: אל תסביר לו, דבר.

אהרון איסרס : אני מדבר לכולם ואתה תאזין. נכון הגיע הזמן. לא אל תדאג. ולכן אני חושב שהחוק הזה הוא עדיין לא בשל, מן הראוי שהחוק הזה יבחן גם במקומות אחרים ושנחננו לא נהיה, אנחנו התושבים לא נהיה השפנים שעליהם מנסים את החוק הזה בחולון.

ולכן אני מציע לדחות את החוק הזה, לבחון אותו, ולגבי הועדה אדוני ראש העיר, הועדה הזאת היא ועדה שמורכבת בחלקה גם מגורמים פוליטיים, ולכן היא לא יכולה להיות אובייקטיבית והיא לא תהיה אובייקטיבית. וכשהחוק הזה בניסוח שלו, בניסוח שלו כפי שהוא מוצע אני לא חושב שיש הצדקה שנאשר אותו.

מוטי ששון : או.קיי. שמואל.

שמואל ברטנשטיין : אני בשביל לשים קצת את הדברים בפרופורציה אני רוצה לפתוח את הדברים שלי בחוק עזר לדוגמה לעיריות, חזיתות בתים משנת 72 שהוצא על ידי משרד הפנים בזמנו, ושמה כל מה שדאגו ורצו וחשבו שעיריות צריכות לעשות זה, איסור תליית כבסים וכלי בית בחזית הבית. וזה מפורט במשפט אחד וזה כל החוק, היתה איזושהי סנקציה שגם היא בוטלה מתי שהוא ומזה צמח לנו פה איזושהו מין מונסטר כזה מפלצת שאישרנו ב-97 פעם אחת, ועכשיו באים פה להציע עוד כל מיני שיפורים ותוספות שלא ברור בדיוק מה מטרתם.

גם בחוק מ-97 בדברי הסבר נאמר, שתכלית חוק העזר הנה שיפור החזות החיצונית של בניינים וחצרותיהם ומניעת הזנחתם, וזאת תוך קביעת מסגרת חוקית נאותה. זה לא, זה המשפט העיקרי בדברי ההסבר אדוני היועץ המשפטי. זה נכון היה גם לחוק הקודם. בזה לא שינינו שום דבר.

מה שחסר לי בפתיחה זה כאילו להגיד באמת, אם זו מטרת החוק מה התוכנית לשנה הקרובה, לחמש שנים הקרובות, כמה בתים באמת דורשים שיפוץ, כמה בתים מתכוונים להפעיל עליהם את החוק הזה, כמה בתים שופצו כמו שמישהו כבר העלה פה את, כמה בתים שופצו לפי חוק העזר הקודם משנת 97? וכו' וכו'.

מה שמדאיג פה זה שהולכים לכפות פה לא רק את העניין הכספי, כי הוא היה

בעצם גם בחוק הקודם, אלא הולכים לכפות פה גם את המראה החיצוני של הבתים, כאילו שיש פה איזשהו באמת אני יודע? ארכיטקט עיר שהוא ירש את כל טוב הטעם הארכיטקטוני באזור או בארץ, והוא פחות או יותר יכתוב את המבנה הארכיטקטוני של חזיתות הבתים בעיר.

כאילו קצת גם מפתיע שמהנדסת העיר לא נשארה פה שהיא כבר היתה, היא באה לפה היום, חבל שהיא לא נשארה, אנחנו דנים בעניינים שקשורים קשר מידי אליה, היא לא יכולה היתה לברוח ככה. אבל אולי זה לא מקרה שמהנדסת העיר איננה ודווקא גזבר העירייה נמצא פה, כי כנראה שבאמת תכלית החוק בעיקרה הוא עניין כספי. בסדר, אז אולי גם הוא לא נמצא פה עכשיו אבל הוא נמצא פה.

מוטי ששון: יש לך את היועץ המשפטי, מדברים על החוק, זה שניסח אותו.

שמואל ברטנשטיין: נכון, אבל כנראה שבחוק הזה יש בו עניינים הנדסיים כמו שכבר הזכירו, מוזכרת מהנדסת העיר בתור מנהל וכו' וכו', זה לא היה בלתי ראוי שהיא תהיה פה.

בכל זאת, למה, למה, החוק הזה גם אני רוצה להשתמש בו בתור סוג של הסבר למה אני אצביע נגדו ולמה אני גם אצביע נגד כמה חוקים, כמה נושאים אחרים שמועלים פה. והנימוק הכללי הוא, שלא נותנים לנו את ההסברים כמו שצריך. ואני אראה פה דוגמה. פה יש את ההסבר אמרתי, תכלית החוק אין בה שום חידוש היא אותה תכלית וכו' וכו', ואחר כך יש פירוט של החידושים, סעיף 7 בדברי ההסבר של אדוני, החידושים בחוק העזר הם כדלקמן, ואני אתחיל דווקא מהסוף כי זה נוח לי עכשיו. פרק ג' שמירת חזיתות הבתים, מחליף את פרק ב' כמעט ללא שינוי, בעצם ללא שינוי מהותי. בסדר, אבל זה לא החידושים בחוק העזר, זה מתחת לכותרת של החידושים. אז אתם פה זורעים לנו איזה ענן ערפל ומעניין מה מתחבא מאחורי הענן ערפל הזה. גם סעיף 3, גם סעיף 3 הטלת חובה על בעל הבית לשמירה על מראה תקין אין בו שום חידוש, הוא היה גם בחוק הקודם. גם סעיף 4 הוראה בדבר קיום שיפוץ ורישיון בלבד, היה גם בחוק הקודם. גם סעיף 5 דרישה מהמנהל לביצוע שיפוץ גם הוא היה בחוק הקודם. גם הסעיף

הזה של הסייג שלא לפני 15 שנה גם הוא לא בדיוק חידוש מרעיש, כי הרי גם בו יש הסתייגות שאם ימצאו לנכון שבית בן 14 שנה או 13 שנה או 12 שנה צריך לטעמו של המנהל לעשות שיפוץ אז ידרשו ממנו גם כן וינמקו. אז בעצם גם בו אין חידוש וכו' וכו'. ככה שאין פה חידושים.

מה כן יש פה? שקט רגע, מה כן יש פה חידושים? יש פה חידושים בעניין הכספי. וזה לא רק ה-15% שחברים הזכירו פה אלא בחוק הקודם היה מדובר שאם העירייה החליטה לשפץ והיא תשפץ ויכפו את התשלום על ועד הבית, על בעל הנכס, מיד כשיגמרו את העבודה מיד יגישו לו את החשבונית. ופה מה כתוב כאן? כאן כתוב בוא ניקח הלוואה קודם כל מהדיירים, עד שלא ישלמו 2/3 אנחנו לא מתחילים בכלל את העבודות. זאת אומרת בית משותף טיפוסי יעשו, יחליטו שבאמת הוא צריך גם לדעתי לדעת כולם צריך לעשות שיפוץ, יכפו עליו את העניין, אין להם אפשרות לעשות את זה או שאין להם רצון לעשות את זה, יכפו עליהם ויגידו להם שחייבים להתחיל לשפץ ואז ישלחו להם חשבון ויתחילו לגבות מהם את הכספים. חלק מהדיירים יקנאו ויסכימו או יערתו ויסכימו, ויעבירו את התשלומים כנדרש, ושליש מהדיירים לא יעבירו את התשלומים כנדרש, ואז העירייה תחזיק 2/3 מהכסף והיא לא חייבת לשפץ, כתוב פה, היא לא חייבת לשפץ עד שלא מקבלת יותר מ-2/3 מהכסף.

אז בעצם הפכנו את התושבים לא רק למקום לגבות ממנו כספים, הפכנו אותו לבנקים שילוו לעירייה כספים והיא תחזיק אותם בחשבון נפרד. זה מה שכתוב פה בחוק.

אין פה מלבד זה שום חידוש לעומת החוק הקודם. כל הדברים שהיו פה הם זה. ולגופו של עניין גם בחוק הקודם וגם בחוק הזה, אם באמת היתה פה דאגה לתושבי הבתים, גם אני חושב שחלק מהחברים פה קצת טעו אולי בכוונות היפות של החוק, אמנם מוזכר פה חלונות, קרקובים, סורגים, ארובות, מעניין, גגות וכו', אבל כל זה מתחת לכותרת שמדובר על עבודות אך ורק בחזיתו של בית. לא הולכים פה לשפץ בתים, הולכים פה לשפץ פסדות, זה הכל. זה המטרה של החוק, מלכתחילה זו היתה מטרתו באמת כמו

שאמרתי, שלא יתלו כביסה בחזית הבניין, אבל עכשיו הולכים לעשות את זה עם הרבה כסף לא של העירייה כמו שכבר אמרו פה וכמובן שהחוק הזה הוא רע במהותו. לא פלא שאנשים מכובדים מתנגדים לו בתל אביב וגם שם הוא, ההתנגדות חצתה סיעות, דרך אגב, אתם יכולים קצת להתפצל לא יקרה שום דבר, וכמובן שבגלל זה גם אני מתנגד לו.

מוטי ששון : או.קיי. תודה, אלי. כן אלי.

אלי נעים : אני בדרך כלל לא מהמרבים לדבר כאן נגד, אבל לפי דעתי החוק הזה באמת מחייב תגובה ואפילו חשיבה נוספת של יתר החברים. ואני כאן מבקש שרוב החברים גם יעשו עוד פעם עוד חשיבה וגם אני פונה גם לחברים שלי תעשו עוד חשיבה לפני שאנחנו מביאים את החוק הזה לאישור. אני חושב שהחוק הזה הוא חוק לא טוב, בפירוש, גם אם הוא טוב ויזואלית כי הוא מייפה את העיר, הוא לא טוב בסופו של עניין לתושבים. וכשאני אומר הוא לא טוב אז אתם כאן, רוב החברים כאן שדיברו נכנסו למהות הצעת החוק אם הוא בתכלית ראויה או אם הוא נוגע בצורה כזאת או אחרת, ושמוליק אפילו הגדיר ודיבר על הכספים שאמורים, שהעירייה אמורה לגבות למשמרת עד לשיפוץ.

אני אומר לכם שהחוק הזה אפשר לקרוא לו במילה אחת חוק פולשני ואולי אפילו דרקוני מדי. כי זה חוק שנכנס לכיס של האזרח בפירוש, חבריי ממול. זה חוק שיכנס לכל אחד בלי יוצא מן הכלל, כל, ולא למי שיש לו, כי מי שיש לו משפץ לבד בלי צורך שמישהו יגיד לו לשפץ את הדירה שלו. מי לא משפץ את הדירה שלו או מי לא משפץ את הבית שלו? מי שלא יכול. אני לא מכיר עוד בן אדם עלי אדמות שרוצה לחיות בגיפה שרוצה לחיות בסלחו לי על הביטויים בחרה, אני לא מכיר אנשים כאלה. אני מכיר אנשים שרוצים ולא יכולים. וכאשר הם רוצים ולא יכולים, אז החובה שלנו לנסות לעזור להם, לא לנסות להטיל עליהם מעמסה נוספת.

וכשאני ביקשתי מהיועץ המשפטי בוא תסבר את האוזן שלי, כי אני לא מבין באמת, אולי אני לא מספיק טוב כמו אחרים, הם מבינים יותר טוב ממני כשהם קוראים את הסעיף, אבל כשאני רציתי לשאול מה זה הסיוע, אז א'

לא קיבלתי הסבר ואני מקווה שאני אקבל הסבר אבל אני יודע את התשובה. כי אני שאלתי את ראש העיר ביום חמישי מה הסיוע, והסיוע היה הלוואה. הלוואה. גם אם ההלוואה תהיה בתנאים טובים, אני אומר, גם אם ההלוואה תהיה בתנאים טובים ושכל בעל עסק היה חפץ לקחת הלוואה כזאת, אני לא בטוח שזה מה שיכול לעזור לבן אדם המסכן כדי שיכריחו אותו לשפץ את הדירה שלו.

אז מה אם נתנו לו הלוואה של 20,000 שקלים בלי ריבית, אז מה? אבל הוא צריך להחזיר אותה ריבוננו של עולם. הרי אנחנו יודעים שמנתקים כאן מים לאנשים, יכול להיות שבגלל שהם לא שילמו ולא רצו לשלם ויכול להיות שגם בגלל שלא היתה להם אפשרות לשלם, אז תארו לכם שעל אותו בית או על אותה שכונה פתאום מטילים עכשיו איזושהי מטלה של לבוא ולשפץ את הבית.

חבר'ה, השיפוץ הזה, אני לא יודע אף אחד כאן לא נכנס, אולי אחד, ניסיתי להקשיב, המטלות שבעלי הבתים צריכים לעמוד בהם הם כל כך רציניות, זה טיח וכמו שניסן אמר או אהרון אמר, צריכים לגרד את הטיח וצריכים לעשות אולי שפכטל אולי צבע, אולי להכניס את הצינורות של הגז אולי צריך להכניס את הצינורות של הדוד שמש, ואולי צריך להכניס את הצינורות ומי יודע, ואולי גם זה לא יראה טוב כי המזגנים מכערים מאוד את הזה, אז תכניסו עכשיו את המזגנים... חבר'ה, אנחנו הולכים לתת יד עכשיו שאנחנו יודעים איך הוא מתחיל, אנחנו לא יודעים איך הוא מתבצע.

ומי אמור לקבוע? ובהחלט אני סומך על אנשי המקצוע שהם אנשים שיבואו ויגידו שהבית הוא ראוי לשיפוץ או זקוק לשיפוץ או חייב אפילו שיפוץ, אז מה? אבל בסופו של עניין אנחנו שוב פעם נבוא וניגע בפרט, הפרט שזקוק לעזרתנו. אנחנו כולנו שליחים של אותו פרט, חיים תסתכל, בחיית דינק תסתכל פה. אני לא מדבר הרבה, תסתכל, תעזוב רגע את יהודה לשתי דקות, תעזוב רגע. אנחנו שליחים של הפרט, לא לא, אני רוצה את תשומת לבך בבקשה. אנחנו שליחים של הפרט, אנחנו שליחים של אותו ציבור, גם העשיר, גם הטוב, גם הפחות טוב וגם העני. ואנחנו הם מצפים מאתנו שאנחנו נבוא

ונגיד רגע, נכון שהחוק הזה הולך באמת להטיב עם העיר בסך הכל, כי באמת יש תדמית חיובית לעיר, עובדה כשבאים מבחוץ רואים איזה עיר איכותית יש לנו. עכשיו יגידו עוד יותר יפה, אבל זה במחיר. והמחיר לפעמים הוא קשה מנשוא.

העלות ברמה, בכל שיפוץ ברמה הכי נמוכה, שיפוץ ברמה הכי נמוכה יעלה לכל דייר עשרות אלפי שקלים, אל תטעו, אל תטעו. אני אומר לכם את זה ואם אתם רוצים תבקשו דחייה של אישור החוק לישיבה הבאה כדי שכל אחד יעשה איזשהו סקר קטנצ'יק רק קטן, ותראו שכל שיפוץ ברמה המבוקשת פה צריך לעלות מאות אלפי שקלים לבית, ואם תחלקו את זה פר דייר או לפי שטח הרצפה לכל דייר מסך הכל המבנה, תראו שהעלות היא קשה מאוד.

אנחנו מדברים רק על שיפוץ חיצוני, אנחנו לא נכנסו לתוך הבית. לא נכנסנו, כן כן, אם תיקח את המעטפת של כל בית ותכפיל את המטראגי בכל בית יש אלפי מטרים, אלפי מטרים. חיים, בית של 4 קומות על ארבע קצותיו עם כל הכוכים שלו, זה אלפי מטרים. אם תצטרך לעשות את השיפוץ, אם תעשה טיח לאלפי מטרים ואם תעשה צנרת ואם תעשה סיווד ואם תצטרך להזיז אולי גם מזגנים ואם תצטרך להזיז זפת כי גם פה, חיים, זה המון כסף. אני מבקש מראש העיר לדחות את האישור, את אישור החוק הזה לישיבה הבאה, שבה נעשה גם שמביאי ההצעה יעשו בדיקה נוספת אם אפשר בדיקה מדגמית של מספר מבנים שזקוקים לשיפוץ, גם אם זה יעלה, בתור טסט, כמה אלפי שקלים למערכת כדי לבוא ולקבוע אומדנים, כדי שנוכל לבוא ולהיות יותר נקיים מצפונית לאשר חוק כזה.

חיים זברלו : ואם תקום ועדה,

אלי נעים : אם תקום ועדה אתה יודע מה דינם של ועדות, יש ועדה של מנכ"ל העירייה, גזבר העירייה והיועץ המשפטי שצריכה לדון בפיטורי עובדים ובשימוע לעובד שמפטרים אותו אז מה? איזה מין ועדה?

מוטי ששון : אלי מה אתה מציע?

אלי נעים : אני מבקש מכבוד ראש העיר לדחות את אישור החוק, לפחות לחודש כדי

שנוכל לעשות בדיקה יסודית של הנושא, אם אפשר גם במהלך החודש הזה לנסות לעשות בדיקה של מספר מבנים שזקוקים על פי אמות המידה שנקבעו כאן בהצעת החוק, שזקוקים לשיפוץ, אם אפשר באותו מעמד להביא גם קבלנים אחד שניים שיתנו הצעה לצורך השיפוץ, כדי להביא לוועדה, למועצת העיר בישיבה הבאה או מתי שתמצא לנכון הצעה יותר מפורטת או שיהיה לנו מעין אומדן מה אנחנו הולכים להפיל על האזרח.

כי לבוא ולהצביע כאן, לבוא ולהצביע שמחר בבוקר, ההצעה טובה, החוק הוא מצוין מיקי, החוק הוא פנטסטי, אבל אנחנו חייבים קודם כל להיות הוגנים כלפי האזרח, ואם לאזרח אין אז גם אם החוק הוא נהדר ואין אז אין. ומיקי, כשאני אין לי ואני לא יכול לקנות לבן שלי משהו אז אני לא קונה לו ולא מכריחים אותי לקנות לו, אז אני לא קונה לו כי אין לי. תודה.

מוטי ששון : טוב, הבנו. משה.

מיקי שמריהו : אם לא יהיה לך לא יכריחו אותך.

אלי נעים : אה, אז לא, תגיד, בוא נחליט עכשיו שאם אין לא מכריחים.

מוטי ששון : משה בבקשה.

משה רינת : גם אני חושב שהחוק הוא טוב, והחוק הוא ראוי והחוק הוא חשוב לעיר. והחוק הוא גם חשוב לבעלי הדירות, בעלי המבנים. אני חושב שמדובר פה גם בבתי מסוימים, מדובר במרכזים מסחריים שהם לפעמים קובעים את אופייה של העיר ובמרכזים מסחריים בודאי שהדבר הזה נדרש ואפילו חשוב. חסר לי פה רק אחד ואמרנו את זה גם לראש העיר, גם דוד וגם אני. בעצם הדבר הראשון הוא העניין של מה שנקרא מנהל, לתת בידי מהנדס העיר את ההחלטה הסופית לגבי מה יש לשפץ, איזה בניינים שיש לשפץ, אני חושב שזה צריך לעבור, זה צריך בכל זאת לעבור בדיקה נוספת אולי של הנהלת העיר.

מוטי ששון : לא, יש ועדת ערר. יש ועדה, אתה יכול, הועדה יכולה לערער. ועדה על זה ויש לך את הועדה.

משה רינת : לא, אני אומר, את ההצעות של מהנדס העיר זה יובא להנהלת העיר כי מהנדסת העיר זה אחת והיא, או לוועדה סטטוטורית כזאת,

מוטי ששון : לא סטטוטורית, בשום פנים ואופן. סליחה, בשום פנים ואופן. אתה מציע,

- או.קיי. בשום פנים ואופן. (מדברים יחד)
- אתה רוצה לסרס את החוק, מה? או.קיי. תגיד את דעתך.
- משה רינת: אני אומר את דעתי אני לא,
- מוטי ששון: כי מה שהוא מציע זה לסרבל את העסק, אני לא רוצה לסרבל. יש חוק וצריך ללכת על החוק הזה.
- משה רינת: כן כן, אבל אני בעד החוק...
- מוטי ששון: דבר, את ההחלטה צריך יהיה, את ההחלטה עצמה צריך לאפשר להנהלת העיר לקבוע באופן סופי מה שמהנדס, כי אין לה את ההיבטים הכלליים. האדריכליים הארכיטקטוניים אבל לא את המבט הכללי הבעייתי כמו שכמה חברים העלו פה. לכן חשוב שההמלצות שלה קודם כל יעברו את הניפוי של הנהלת העיר וזה בכלל,
- מוטי ששון: למה הנהלת העיר? אז או.קיי. זה ההצעה שלך משה? או.קיי. גדי.
- משה רינת: לא לא,
- מוטי ששון: זה ההצעה שלך? בסדר, הבנתי, גדי.
- משה רינת: לא לא,
- מוטי ששון: מה ההצעה שלך? אה, תמשיך.
- משה רינת: הדבר השני שעל זה סיכמנו וזה לא נשמע מדבריו של היועץ המשפטי, שההשגה לגבי ועדת ההשגה זאת תהיה ועדה בהרכב מקצועי, בהרכב ציבורי.
- מוטי ששון: אני מוכן להוסיף עוד אנשים לזה, כן, או.קיי. ואנחנו נקריא את זה, גדי.
- אילן לוי: למה רק בהשגה ולא בוועדה הראשונית?
- מוטי ששון: גדי בבקשה. גדי בבקשה.
- גדי וקס: ראשית, סליחה חברים, לו היה זמן ולו היתה, (מדברים יחד)
- אני רוצה את תשומת לבך, מה אתה? אתם מדברים כל הזמן. אם אני הייתי לוחש הייתי היום על הכוונת, אולי היו נותנים לי...
- אלי נעים: חמישה אנשים רגישים ותהיה עירני לגבינו, זה הכל.
- מוטי ששון: חברה, תשאירו לי את זה, בבקשה גדי.
- גדי וקס: ראשית אני חייב לומר שלוש פעמים שאני באופן עקרוני בעד שיפוץ הבתים. לא רק זה, אני זוכר שבקדנציה שהיתה, שיפוץ של רחוב ירמיהו, לא נפגשנו,

כשמוטי ששון נפגש עם הדיירים ועם הועד וכדומה אני הייתי בחזקת שומע שקט ואני יכול לומר שאלמלא מוטי עם הלחצים שלו ושכנועים שלו, הבניינים ברחוב ירמיהו לא היו משופצים ואותו הדבר גם כאן. אבל אני חייב לומר שיש לי ניסיון רע ומר עם עיריית תל אביב, שכל הזמן מביאים לי אותה כדוגמה עם החוק הזה. ובעיריית תל אביב ישנו, ישנה עירייה שיש לה חברת בת בשם עזרה וביצרון והיא המבצעת את השיפוצים.

מוטי ששון : אבל זה לא אותו דבר, אמרתי לך כמה פעמים, זה לא אותו הדבר, אין לנו חברה מבצעת.

גדי וקס : אז אני רוצה להצביע על הסכנה שבדבר, או קיי?

מוטי ששון : אין דבר כזה, מה אתה משווה מין שאינו במינו.

גדי וקס : אני אגיד את ההשוואה, לא ענו לי עוד שום דבר כי לא שמעו, תרשו לי בבקשה. זה שלושה משפטים בלבד. שלושה משפטים בנושא הזה.

אחד, התוכניות של מה שצריך לשפץ והמפרט הטכני וההערכות הכספיות ניתנות על ידי מהנדס חברת עזרה וביצרון, אתה משלם עבורם כסף ואז יש לך את ה, אם אתה רוצה הלוואה לדיירים או לבעלי הדירות או לא משנה אם אתה בעל דירה שמה או נכס אחר, אתה צריך לעשות את השיפוץ תנאי דרך אותה חברה, על ידי קבלנים שלהם. אם אתה רוצה להביא קבלן מבחוץ להוזיל עלויות או להתמודד התמודדות אמיתית, אז אתה צריך להביא רק אחד ובקושי, זה רצון טוב שלהם בלבד.

שמואל ברטנשטיין : ... בתל אביב לפי החוק החדש.

גדי וקס : סליחה, הבעיה שישנה כאן, אני רוצה לומר, אנחנו לא הולכים על שיקום שכונות ולו היה כסף לתקציב של שיקום שכונות, היה ניתן לגייס 50% סבסוד וככה הלאה לשכונות המצוקה. אבל באופן עקרוני אני חייב שתהיה הפרדה ואני רוצה לבקש את ליפא, אני לא יודע איך, ליפא אומר שהחוק זה חוק וכשכתוב בעל הבית זה לא משנה אם זה בעל דירה או אם זה בדירה בחכירה או אם הוא בעל חנות. אני רוצה שתהיה הפרדה בין נכסים שהם מרכז מסחרי חנויות וכמקום עסק אחד, לבין בניינים שבהם גרים אנשים שהם בעלי דירות, גם אם זה בחכירה. והקריטריונים אליהם צריכים להיות

שונים. עד כדי כך שאני אפילו לא חושב שצריך לתת הלוואות לבעלי הנכסים של חנויות ועסקים אחרים או להמעיט בגובה של הסבסוד שלהם, לא סבסוד של ההלוואה, ולהקדיש יותר כסף לבעלי דירות של 2.5 חדרים, 3 חדרים או 1.5 חדרים. יש גם מקומות של 1.5 או 2 או 3. ואפילו לצמצם, אני מסיים, ולצמצם את ההלוואה שצריכה להינתן לבעלי דירות שהם 4, 5 ו-6 חדרים, לפי המטראג'. ב' ולעשות את ההפרדה הזאת, זה דבר אחד.

ב', אני חושב שאת אותו השוט, שאם הועד של הבניין אבל אני רוצה שהשוט הזה שישנו כאן שהעירייה נכנסת לביצוע על ידי העירייה יחול על נכסים שהם מרכזים מסחריים. אבל לתת משך זמן, לעשות פיצול ולתת יותר זמן לוועד בית להתארגן ולגבות את הכספים וכדומה. ואם ועד הבית, סליחה, ואם ועד הבית לא, אני מציע, ואם ועד הבית לא מצליח שהעירייה תסייע בגבייה של הכספים לחלק שלא משלם ושהועד יבצע את הדבר אם הוא מעוניין. לעשות הפרדה בעניין.

אהרן איסרס: גדי, אתה באמת חושב שבכל הבניינים יש ועד בית? אין ועד בית.

חיים זברלו: חברים, אני אגיד לכם, אני שמעתי את כל ההערות,

אילן לוי: כמומחה לשיפוצים.

חיים זברלו: אני אגיד לכם, אני גם אמרתי למוטי,

זאב נסים: אחרי זה תצטרך להכין הרבה כסף,

חיים זברלו: חב'ה, אתם דיברתם אני רק הערתי הערות ביניים, תשמעו אותי. אני רק

אומר דבר אחד, החוק הזה מבחינת העיר העיר תיראה הרבה יותר יפה, אבל

אני גם אמרתי למוטי, אני מבקש ממוטי גם, אני רוצה שתקום ועדה שמי

שבאמת המסכנים שלא יכולים לעמוד בכך יתנו להם פתרון. כי לא יתכן אדם

שבאמת אין לו כלום, שאין לו באמת מה לאכול ללכת למכולת לחייב אותו.

אז אני רוצה שתקום ועדה, סליחה?

שמואל ברטנשטיין: חבל שאתה נגרר לדברים האלה, אנחנו לא עיר של מסכנים, אנחנו לא

המצאנו את המצוקה היא קיימת.

חיים זברלו: סליחה, בכל עיר יש מסכנים,

שמואל ברטנשטיין: אנחנו לא המצאנו את המצוקה.

חיים זברלו: זה לא שייך לש"ס או למפד"ל או למרצ אדון שמואל. אני אומר דבר אחד, כשבאים לוועדת הנחות באים מכל המגזרים, זה לא משנה אם הוא אדם מש"ס או מפלגה אחרת. יש מסכנים בכל מקום, אנחנו רואים שלא... אבל יש מקרים חריגים ועל המקרים החריגים אני רוצה לדבר. שאדם יבוא ולא יהיה לו למכולת ויחייבו אותו לשלם לא יודע, עשרות אלפי שקלים,

אילן לוי: אז מה עושים, מה הפתרון?

חיים זברלו: אפילו 2,000,

מיקי שמריהו: זברלו לא המועצה יכולה לקבוע מי חריג מי לא חריג.

יעקב בבלי: תהיה ועדה שתדון בזה.

אילן לוי: תפתור אותו, מה?

חיים זברלו: אני לא אמרתי שהמועצה תקבע. כמו שיש אנשי ציבור, לא חייב להיות חברי מועצה, כמו שיש ועדות אחרות שחברי ועדה, שהם ידונו בדברים שהם יכולים כן לבוא לקראת האנשים החלשים.

מוטי ששון: טוב אילן, אני רוצה לסיים, כן.

אילן לוי: אני רוצה רגע גם לדבר. קודם כל לגבי מה שזברלו אמר, הרי השיפוץ נופל על כל הדיירים, אם אחד לא יוכל לשלם אחרים, העירייה לא תסבסד את זה ואני מכיר עשרות מקרים והרבה, שפנו אלי ועדים ומה לעשות? החבר'ה לא יוזמים לא עושים שום דבר.

עכשיו אני רוצה להתייחס להצעה של אלי נעים, אני באמת חושב שזו הצעה כבדה רצינית. ראוי באמת לדחות את זה בעוד חודש, לקבל נתונים.

דבר נוסף שצריך להוסיף עליך, אנחנו גם צריכים להביא חוות דעת שמאי, כי אני בטוח שכל הדיירים בסוף כן יהנו, כי זה ישביח את הנכס שלהם. כל מי שישים חמש או עשר אף אחד לא יפסיד, מה שהוא לא ישים הוא ירוויח, המחיר של הדירה יעלה בעוד אלפי דולרים, 5-10 אלף דולר לכל דירה באחריות.

מוטי ששון: או.קיי. אילן הבנתי,

אילן לוי: רק שנייה, רק שנייה.

מוטי ששון: אילן,

- אילן לוי : סליחה,
- מוטי ששון : אילן, שמעתי אותך, סליחה,
- אילן לוי : רגע, אני רוצה,
- מוטי ששון : שמואל לא הפריעו לך. אילן אתה,
- אילן לוי : רק שנייה אני רוצה להוסיף, אני רוצה להוסיף עוד כמה משפטים. אני עם כל הכבוד לחוק הזה, אני חושב שהדרך הראויה והנכונה, סגן ראש העיר תחזור למקומך,
- מוטי ששון : אילן אתה רוצה לסיים?
- אילן לוי : כן, יהודה, רגע נו.
- מוטי ששון : אילן בבקשה.
- אילן לוי : אז טוב, גם להוסיף את הקטע של השמאי וגם אם החוק הזה יעבור, חוק שאני מתנגד אליו, קודם כל צריך ללכת בדרך היפה, לעודד בקמפיין בואו מי שישפץ החזית תהיה יותר יפה, אנחנו נעזור בתכנון, הערך שלכם יעלה. יכול להיות שהתושבים יראו מה טוב, זה שווה להם ישתכנעו. זהו, ורק הבתים,
- רועי כהן : לעשות תמריץ חיובי. (מדברים יחד)
- דקלה צדוק : כדאי להתחיל דווקא באזורים, בבתים של אנשים בעלי יכולת.
- גדי וקס : מוטי שכחתי משהו,
- מוטי ששון : לא לא, סליחה אי אפשר, גדי לא, לא, גמרנו. גדי לא, נגמר. חברים, אנחנו מדברים על חוק עזר שכבר אושר, וכל מה שנעשה עכשיו זה לשפר אותו לטובת התושבים. רבותי, תפסיקו להציג את העיר כעיר של מסכנים, של אנשים שלא יכולים. לו הייתם מתעמקים הייתם רואים שאלפי יחידות דיור שופצו בחולון במסגרת תרבות הדיור, לא נתקלנו כמעט בבתים שיש להם בעיות שהם לא מוכנים ליטול חלק בהשבחת ערך הנכסים שלהם. אני לוקח את המקרה ליד העירייה, כאן בגבה של העירייה, כל השכונה הזאת שופצה. אני אישית הלכתי לבתים, נפגשתי עם אנשי תרבות הדיור, אנשים שיפצו את הבתים האלה, הבתים האלה עלו ב-20,000 דולר, דקה, דקה, לא הפרעתי לך, לא הפרעתי, לא, לא להפריע לי. אני מבקש לא להפריע. אני מבקש לא להפריע.

ניסן זכריה : אם זה כל כך קל,

מוטי ששון : כן רבותי, אנחנו משפצים במסגרת תרבות הדיור ואני נותן לכם בכוונה את

הדוגמה כאן שזה יכול להיות גם בבניין מגורים ויכול להיות גם במבנה

מסחרי. שיפצנו את כל הרחוב, את כל המתחמים כאן, תראו יצא מבנה הכל

יפה'פה, נשאר מבנה אחד שלא שופץ. המבנה המסחרי שאין לי שום אפשרות

לכפות עליו לשפץ את זה והוא לא מעוניין לשפץ. וכל הבניין, כל השכונה

יפה'פיה אבל יש איזה משהו שנראה גועל נפש ואין שום יכולת לעירייה לשפץ.

כנ"ל היה כאן מבנה בית אחד בפינת הרחובות שהבניין הזה לא רצה לשפץ,

לקח לנו שנים, זה פגע בכל הערך של השכונה. כאשר כל השכונה עלתה

והרוויחו 20,000 דולר על השיפוצים כאן בהשתתפות שלנו, בהשתתפות שלנו,

אני חוזר ואומר לכם, חברים, אני חוזר ואומר לכם, שאולי על כף יד אחת

תמצאו בניינים שלא יהיה מוכנים. אין אחד שלא מוכן להשביח את ערך

הנכסים שלו, מה עוד שהוא מקבל הלוואה מהעירייה. וההלוואה של תרבות

הדיור רבותי, אני מדבר אתכם שההלוואה מלכתחילה נועדה לאותם בניינים

שנועדו בשנות ה-50 וה-60. זה היתה... תרבות הדיור. ואם אותם אנשים של

שנות ה-50 וה-60 שהייתם אומרים אוכלוסיה חלשה היא בנתה, היא שיפצה,

לא נתקלתי במקרים בודדים אני אומר, שבסופו של דבר גם הם שופצו.

אז רבותי, אם יש משהו שהוא בעייתי ואם יש תושבים שפונים אליך, ופה פנו

אלי... למה לא משפצים את הבית הזה המעורער ברחוב גולומב פינת לאון

בלום,

יואל ישורון : אז למה בכוח?

מוטי ששון : זה לא בכוח. אני חוזר ואומר אם אנחנו רוצים לשפץ, יואל, נתתי לך דוגמה,

לא רוצים לשפץ. הוא לא רוצה לשפץ, הוא לא רוצה לשפץ אנחנו משפצים,

נותנים לו את האפשרות, אתה לא רוצה לשפץ אנחנו נשפץ, אנחנו נחייב

אותכם אחר כך, מה יותר מכובד מזה, על מה אתם מדברים איתי על כל

העיר? על כמה מקרים בודדים כל הסיפור הזה יהיה. אז למה לא לבוא

ולהגיד לאנשים, אתה לא רוצה? אנחנו כן נעשה את זה. כי זה מעלה את ערך

הדירות.

עכשיו יש בעיה של מקרים כאלה ואחרים. במסגרת התבחינים יעלו את האפשרויות האלה לגבי אותם אוכלוסיות, יכול להיות שחלק יקבל יותר וחלק פחות, בסופו של דבר צריכים להחזיר, זאת תהיה הלוואה ללא הצמדה וללא ריבית. ולצורך הועדה אני מבקש להוסיף עוד שני אנשי ציבור, מה שאמרתי לחברים בבקשה. אני מבקש להוסיף את אלי בארי, אחד מיקירי חולון שנבחר ואת האדריכל הרשקוביץ,

רועי כהן: הוא עכשיו יו"ר של וולפסון,

מוטי ששון: נכון, יו"ר ידידי וולפסון, היה בעברו איש המוסד, קיבל יקיר חולון, היה מנכ"ל ארץ ישראל יפה, אני חושב, בבקשה, נתתי לך הרשקוביץ, אדריכל הרשקוביץ הוספתי לך גם אותו בתוך הועדה, יש לך חמישה אנשים.

רועי כהן: לאיזה ועדה?

מוטי ששון: אותה ועדת ערר שמי שרוצה להגיש עליה,

רועי כהן: ועדת השגה?

מוטי ששון: אז זהו, זה ועדת ההשגה שיגישו לה, זאת ועדת ההשגה. ואני חושב רבותי שזה רק יוסיף לעיר, וזה מכובד לעיר ואני חושב שכולם יצאו נשכרים. או קיי. כן מיכאל. אני כבר סיימתי, אז אני עונה לכולם.

מיכאל לויט: דוקא כתוצאה ממה שאמרת צץ לי רעיון.

מוטי ששון: בבקשה.

מיכאל לויט: אם לא יפריעו לי, הלו. אני לא אדבר בגנותו או בשבחו של החוק, אבל גם אלה שהתנגדו לחוק סך הכל אמרו שזה חוק חיובי. השאלה היא איך מיישמים אותו. עכשיו אני שומע שהעירייה יכולה לממן את השיפוץ ולתת הלוואה.

מוטי ששון: היא עושה את זה במקום.

מיכאל לויט: אז יש לי פתרון, הרי הפעולה הזאת אין ספק תשביח את הנכס. אם יהיו דיירים שיסכימו מה טוב, דיירים שלא יסכימו ירשם חוב על הנכס וכשהדירה תימכר,

מוטי ששון: נכון, זה בדיוק מה שקורה.

מיכאל לויט: רגע, כשהדירה תימכר אבל לא יכנסו לו לכיס. כי אם הדירה עלתה 50,000

דולר אז,

מוטי ששון : לא יכול, איזה מין סכומים, לא מדברים בסכומים כאלה, חבר'ה מדובר על

שיפוץ חזיתות מיכאל לא יורדים,

נתי לרנר : זה בדיוק מה שהוא אומר, מוטי.

מוטי ששון : בחוק יש את זה?

מיכאל לויט : אם הדירה עלתה 50,000,

מוטי ששון : רשום בטאבו, ירשמו את זה הערה בטאבו.

מיכאל לויט : אם הדירה עלתה 50,000 דולר והשיפוץ השביח אותה, אז הקטע של השיפוץ,

אבל זה יגבה במכירה לא בארנונה ולא בכפייה.

מוטי ששון : אבל זה מופיע, זה מופיע פה. או.קיי. מי בעד? זה בדיוק מה שמופיע, מיכאל

מופיע. מי בעד הצעת החוק? מי בעד הצעת החוק? (מדברים יחד)

מיכאל, מיכאל, או.קיי. 12 בעד. מי נגד? 8 נגד. מי נמנע? אין,

יואל ישורון : צריך 13 לא?

מוטי ששון : 1 נמנע. 2 נמנעים. הצעת החוק אושרה.

אהרן איסרס : לא לא, לא אושרה, אתה צריך 13 אדוני.

מוטי ששון : מי אמר לך? חוק עזר לא.

נתי לרנר : לא, כבר דנו בזה, גם פעם קודמת רועי שלחנו אותך לעו"ד שפיר שבדקת

ותבדוק שוב במשרד הפנים, צר לי לאכזב אותך, החוק הזה לא צריך רוב

מיוחד. אמרו לך את זה כבר כמה פעמים.

יואל ישורון : לא 13,

מוטי ששון : לא צריך 13.

יואל ישורון : זה לא רוב מחברי המועצה?

מוטי ששון : לא לא לא, ניסן העלה את זה בישיבה הקודמת ובדקנו את זה וזה לא נכון.

הצבעה :

בעד - 12

נגד - 8

נמנע - 2

ההצעה אושרה.

החלטה: מועצת העירייה מחליטה לאשר ברוב קולות את חוק העזר לחולון (שמירה ושיפוץ של חזיתות בתים) התשס"ח-2008.

מוטי ששון : חוק עזר לחולון (תיעול) התשס"ח-2008.

2. אישור חוק עזר לחולון (תיעול), התשס"ח-2008.

גדי וקס : את ההערות שנאמרו... הוא הציע שינוי בחוק,

מוטי ששון : הוא אמר, לא, זה מופיע גדי, מופיע. או. קיי. וידבסקי אתה רוצה להציג?

גדי וקס : מיכאל, אולי תסביר אם אתה מתכוון למה שכתוב בחוק או לא?

מוטי ששון : גדי גמרנו נו, הוא אומר לו שזה מופיע נו.

יצחק וידבסקי : ערב טוב. אנחנו מגישים פה עדכון לחוק עזר לתיעול. היועץ המשפטי לקח

את חוק עזר לדוגמה של תיעול של משרד הפנים וביצע מספר תיקונים בחוק

עזר לתיעול. את התעריפים אנחנו מעדכנים, אמנם מעט יחסית כי התעריפים

הקודמים הם מ-82, והאמת שצריך היה לעדכן יותר, אבל בשלב זה אנחנו

מעדכנים רק את המעט הזה שאנחנו מציעים פה. יש רק תיקון קטן בהשוואת

התעריפים שכתוב בחוק העזר, צריך לתקן שלפי תעריפי 82 זה צריך להיות

תכף אני אגיד, אני אמצא את החוק, ליפא יש לך את המספר?

עו"ד ליפא קמינר : 16.91 במקום 16.01,

יצחק וידבסקי : 16.91 במקום 16.01. תודה.

מוטי ששון : יואל.

יואל ישורון : כן, אני רק, לי יש, (מדברים ברקע)

רועי כהן : ואם יש כבר עיקול על הדירה אז מה, אז איזה הערת אזהרה? זה לא שווה

כלום. מה אתה מבלבל במוח?

יעקב בבלי : מה עכשיו עיקול? כמה כבר יש עיקולים, כל העיר מעוקלת?

רועי כהן : זה לא עוזר, לא תופס, לא תופס.

יעקב בבלי : יהיה בית אחד בכל העיר מעוקל.

- מיקי שמריהו: יכול להיות עשרה עיקולים על בית מה זה קשור?
רועי כהן: לא, מה פתאום? אם יש לך...
יעקב בבלי: כמה בתים כבר מעוקלים פה? אז מה אתה,
מוטי ששון: יואל, יואל,
יעקב בבלי: סתם ככה סתם לזרוק. (מדברים יחד)
יואל ישורון: אני קראתי, אתם מפריעים לי כאן, אני לא,
מוטי ששון: כן יואל.
יואל ישורון: אני קראתי את הצעת החוק ואת דברי ההסבר וגם שמעתי את גזבר העירייה בקשב רב. אני מנסה לתת הסבר למה הצעת החוק עם העדכון כמו שהגזבר אומר של התעריפים עולה בדיוק עכשיו ב-2008. רגע שנייה, זה ההסבר שלי, יכול להיות שההסבר שלך שונה, רגע רגע, קראתי קראתי,
מוטי ששון: לפני שאתה אומר את זה תאמין לי, אתה יודע כמה שנים עובדים על זה?
יואל ישורון: חכה, אתה יודע מה אני רוצה לומר? ההערכה שלי שבגלל הקמת התיאגוד והעובדה שהתיאגוד לקח מהעירייה את אגרות המים והביוב, מה שנותר לעירייה שמפסידה לא מעט כסף בגלל הקמת התיאגוד, שהרי בזמנו הרי אתה התנגדת לזה, הדבר היחידי שנותר בידה זה באמת אגרת התיעול. אני לא רואה הסבר אחר למה ההצעה עולה עכשיו. תסביר, תשכנע אותי.
מוטי ששון: יואל, אם אני אגיד לך שלוש שנים אם לא יודע, וידבסקי, כמה זמן אני ואתה מתעסקים עם זה?
יצחק וידבסקי: אדוני צודק,
מוטי ששון: שלוש ארבע שנים עבדך הנאמן היה במשרד הפנים, עם כל המשפט שהיה עם ארגון הקבלנים שתקף אז את התחשיב הקודם,
יואל ישורון: אני זוכר.
מוטי ששון: החזירו אותנו לתחשיב של 82, נאלצנו להחזיר הרבה מאוד כספים, כי במחוזי זכינו ובדעת מיעוט, דורנר זה היה הפסק דין האחרון שלה שהיא היתה בעמדת מיעוט הצדיקה את העירייה, אבל שנייה החדשים בעליון הצביעו בעד ביטול החוק הזה שאנחנו חקקנו אותו פה, ונאלצנו עכשיו לחוקק את החוק ולעשות את התחשיבים האמיתיים.

אני אומר לך, הויה דה לה רוזה שאני, לא הפקידים עברו, אני עברתי אותה לא מסוגל לתאר לעצמך איזה חוסר יעילות יש במשרדי הממשלה, בייחוד במשרד הפנים. ואם אני אומר לך שלוש שנים ואישרו לי רק עכשיו, אחרי שאני אישית הייתי מעורב בזה, אני מתאר לעצמי שאם יש חוק שליפא מטפל בו משנת 97 או קיי? שהמועצה חוקקה אותו פה.

- משה רינת : רגע מוטי אבל לגופו של עניין,
מוטי ששון : זה המחיר הריאלי, מי שבדק, לא, הוא אומר על העיתוי.
יואל ישורון : העיתוי, אני מדבר על העיתוי.
מוטי ששון : לא, משה, הוא דיבר על העיתוי, העיתוי.
יואל ישורון : לא, אני לא מדבר על ה,
מוטי ששון : העיתוי, לא אנחנו הובלנו אותו יואל, העיתוי, זה מחיר ריאלי מה שאומר לך משה,
יואל ישורון : אני אומר על העיתוי שזה פתאום נולד ב-2008 אחרי הרכבת התיאגוד.
מוטי ששון : יואל, יואל, מקרי לחלוטין.
עו"ד ליפא קמינר : אם מותר לי, אנחנו גמרנו להכין לפי התאריך שאושר לנו יולי 2006, זה התאריך שמאושר על ידי ג'יגה בתור עריכת התחשיב.
מוטי ששון : עכשיו תראה כמה זמן לוקח,
עו"ד ליפא קמינר : זה יולי 2006.
מוטי ששון : ג'יגה אישרה את זה והעבירה את זה למשרד הפנים, תראה כמה זמן זה היה במשרד הפנים. כמעט שנתיים אתה צודק.
נתי לרנר : אבל זה כולל שבתות וחגים.
מוטי ששון : רועי אתה רוצה להתייחס?
רועי כהן : אני רק רוצה, אני פשוט רוצה להבין, רשום פה השתלשלות של חוקים 1966 במקום 1955 ואני רוצה להבין עכשיו מה תקף לפני הזה, איזה חוק של,
מוטי ששון : 82,
רועי כהן : של 82 הוא לא מצויין פה, איפה ה,
עו"ד ליפא קמינר : מדובר על תעריף.
רועי כהן : מה? התעריף של 82 תקף, אבל איזה חוק תקף?

- עו"ד ליפא קמינר : משפטית שניהם תקפים. בפועל, כי כשחיקקו את החוק, כאשר חוקקו, מוטי ששון : חוקקו חוק לא ביטלו את הקודם.
- עו"ד ליפא קמינר : כשחוקקו את 66 שכחו להכניס סעיף שמבטל את החוק של 55. רועי כהן : כן.
- עו"ד ליפא קמינר : כך שבאופן משפטי יבש שניהם תקפים. אבל כמובן שאין לזה משמעות. מוטי ששון : זה ריאלי.
- עו"ד ליפא קמינר : מה שהפעילו זה את החוק של 66. אני עכשיו כשגיליתי את זה שפתאום מופיע בספר החוקים שלנו שני חוקים תיעול, אני מוחק את שניהם, אבל למעשה 66 זה החוק שלפיו עבדו מ-66. רועי כהן : גם והתעריפים, מוטי ששון : יואל, וזה מה שידענו.
- רועי כהן : התעריפים עודכנו בשנת 1982 בפעם הראשונה אחרי 1966, פשוט, מה הטווחים של הזמן של העדכונים של התעריפים. עו"ד ליפא קמינר : אז עדכנו ב-82 ואחר כך אם אני לא טועה ב-95. רועי כהן : כלומר, כל 15 שנה בערך מעדכנים את התעריפים? עו"ד ליפא קמינר : אז, היום, מוטי ששון : כשאני נכנסתי לתפקיד אמרתי לעדכן את כל חוקי העזר. ועשו בדיקה על כל חוקי העזר ולכן 95 התייחס 13 שנה אחורנית, לא נגעו בחוקי העזר. עו"ד ליפא קמינר : היום משרד הפנים דורש מקסימום חמש שנים, מוטי ששון : חמש שנים, עו"ד ליפא קמינר : וזה מה שכתוב כאן בסעיף, רועי כהן : אז רגע, מוטי ששון : זה תקף עד 2013, רועי כהן : אז רגע, התעריפים הקודמים היו של 1995? מוטי ששון : כן, שביטלה אותו, בית המשפט ביטל אותו והעביר אותך ל-82 עם הצמדה. עו"ד ליפא קמינר : החזיר אותך ל-82. מוטי ששון : וההצמדה היום שנתת זה לא משקף את התעריף הריאלי שאתה מוציא היום בפועל.

- רועי כהן : ולמה לא מ-1995 עד עכשיו לא עדכנו?
- מוטי ששון : אז אני אומר לך, כי הם ביטלו את החוק של 95 והעבירו אותו ל-92.
- רועי כהן : אבל אף אחד לא מנע ממך לעדכן את זה.
- מוטי ששון : אז אני רוצה להסביר לך ביטלו את החוק, הייתי צריך לעשות את כל התהליך מחדש, הייתי בבית משפט. (מדברים יחד)
- רועי כהן : אבל רגע,
- מיקי שמריהו : היתה טעות של העירייה שהקפיצה אז ב-75%,
- מוטי ששון : לא לא לא, לא בגלל זה, בגלל דברים אחרים. בקיצור בעליון 2 נגד 1 ביטלו את החוק של 95, למרות שבמחוזי זכינו, אבל מי שקובע זה העליון. ועכשיו זה התעריף שנעשה ונבדק על ידי חברת גייגה שזו חברה שבודקת כלכלית את התעריפים על ידי משרד הפנים. זה חברה של משרד הפנים לא של העירייה. וזה מה שהגענו איתם להסכמות ולהבנות, זה חוק העזר, אני מבקש לאשר אותו. מי בעד?
- יואל ישורון : מה גובה התעריפים למטר?
- מוטי ששון : זה לא בעיה, זה צריך לדעת מה יש לך, מה יש לך. לב, בעד? מיקי,
- מיקי שמריהו : אני נמנע.
- מוטי ששון : 9 בעד. מי נגד? אין נגד. מי נמנע? 3 נמנעים. ההצעה אושרה.
- הצבעה:**
- בעד - 9**
- נגד - אין**
- נמנע - 3**
- ההצעה אושרה.**

החלטה: מועצת העירייה מחליטה לאשר ברוב קולות את חוק העזר לחולון (תיעול) התשס"ח-

2008.

מוטי ששון : אני עובר לסעיף הבא. תב"רים.

3. אישור מסגרת תקציב הפיתוח לשנת 2008, סגירת תב"רים ואישור תב"רים חדשים,

בהתאם למכתבו של גזבר העירייה מיום 24.1.08.

מוטי ששון : יש לכם את הרשימה שקיבלתם כאן. יש כאן כמה נושאים, אריק יש את תקציב הפיתוח לשנת 2008, אני רק מזכיר לכם שבעבר אישרנו שנתיים 2007-2008, כל הזמן הם דורשים שנתיים. זה התקציב של 2007. מסתכם ל- 131,964 מיליון. בעמוד 2 יש לכם את התב"רים שנסגרו, שהסתיימו, שמיועדים לסגירה שהפרוייקטים הסתיימו בהם, סך הכל יתרה זה 2,877 מיליון.

יואל ישורון : סגירת תב"רים זה טכני, משהו טכני.

מוטי ששון : ועכשיו אני עובר לדבר השלישי. התב"רים שאנחנו מגישים,

רועי כהן : רגע מוטי בשביל הסגירה, למה זה פעם ראשונה שזה מגיע?

מוטי ששון : לא, אני סוגר כל הזמן.

דובר : לא, חלק בוטלו. ביטלנו אותם.

מוטי ששון : אנחנו נעביר לכם את זה, אני מעביר לידיעה. עכשיו אני עובר לתב"רים, אתם רואים שבסך הכל נושא של, אם אנחנו בוחנים לפי הנושאים את התב"רים נוכל לראות שנושא של שיפור מקלטים תקצבנו 2 מיליון שקל. אני הולך על התב"רים הגדולים. אנחנו מדברים על שינויים גיאומטרים במחלף קסל, בכניסה לבתי הספר שמה. אנחנו מחכים לאישור משרד התחבורה, בינתים אמרתי לתקצב את זה, ברגע שיהיה אישור משרד התחבורה אנחנו נכניס את החלק של משרד התחבורה. אנחנו מדברים על השלמה לפרוייקטים של תאגידי המים לפני שיש לנו מחוייבות עליהם. אני ממשיך הלאה לתב"רים הגדולים.

אנחנו מתקינים בפארק פרס מתקן לנכים ב-1.5 מיליון שקל. לשמחתי הרבה הצלחתי לגייס מהעודפים של משרד החינוך 7 מיליון, יותר מ-7 מיליון שקל. גם יאמר לזכותו של יוני רובינשטיין, גם הוא פעל בכיוון. היו להם יתרות,

הצלחנו להביא את היתרות האלה. זה באמת משונה. מצד אחד יש לו, מצד שני יש לו עודפים, אני שמח שהבאנו את זה לטובת שיפור נגישות במוסדות חינוך של החינוך המיוחד, רבותי זה נורא חשוב. ושיפוץ של מבנה המדעים של אורט. אני שמח לבשר לכם שרשת אורט, קיבלתי לפני שעה טלפון ממנכ"ל רשת אורט, אורט חולון קיבל מקום ראשון בארץ בכל רשת אורט בארץ, וגם המנהלת נבחרה כמנהלת מצטיינת של רשת אורט. הם שולחים אותה גם להשתלמות בחוץ לארץ. אני חושב שזה מאוד מכובד, מאוד הודיתי לו. אני חושב שזה מביא הרבה מאוד כבוד.

כמו שאתם רואים בחינוך הלא פורמלי יש את הנושא של הפרוייקט שאוספים מיליון וחצי גולות לזכרם של מיליון וחצי הילדים שנספו בשואה. מיליון שקל לנושא של בטיחות ורישוי במתנ"סים. הנושא של מיזוג בשטיינברג. איטום וטיפול במרתפי מבנה מינהל החינוך ב-400,000 מיזוג אולם קנטור, סוף כל סוף יש את ההשתתפות של ה-50 של המצינג עם משפחת קנטור.

סך הכל התב"רים מסתכמים כפי שאמרתי ל-20,264 מיליון, כאשר תשימו לב שחלקה של הממשלה זה 7,590 מיליון פלוס 250,000 שונות, זאת אומרת יותר מכמעט 8 מיליון שקל ואני חושב שזה מכובד מאוד. ואני מבקש את האישור של המועצה. בבקשה יואל ואחר כך מיקי אחר כך רועי.

מיקי שמריהו: לא, אני לא רוצה לדבר חשבתי אתה רוצה להצביע כבר, רוצה ללכת.

יואל ישורון: לא, אני יש לי דברים קצרים. כשאני מסתכל על לא במקרה מוטי, לא במקרה העברתי לך בקשה לראות תב"רים, רשימה של כל,

מוטי ששון: אני אתן לך את זה השבוע.

יואל ישורון: לא, אבל לא במקרה רציתי את זה עכשיו,

מוטי ששון: אה, לא אמרת לי,

יואל ישורון: יש סיבה.

מוטי ששון: לישיבה רצית?

יואל ישורון: כן, לא במקרה ביקשתי את זה לישיבה הזו, אני יקח, יש עשרות פרוייקטים שאושרו ולא בוצעו, אבל אני אגע למשל בארבעה פרוייקטים שלדעתי הם

בסדר הגודל קצת פחות מהתב"רים האלה, ארבעה פרוייקטים מרכזיים, אני לא זוכר את הכל אבל אני זוכר לפחות ארבעה פרוייקטים שאושרו ב-2006 והיו אמורים להיות בשלב של ביצוע כבר ב-2007.

מוטי ששון : תן דוגמה.

יואל ישורון : אני אתן, למשל רחוב ויצמן בין ההסתדרות לנשיאים, דרך אגב, זה תב"רים שיש אישור תקציבי של משרד התחבורה, השתתפות של משרד התחבורה. ברחוב קוגל מסוקולוב הלוחמים שם. ויצמן שנקר ופרופ' שור ששם לדעתי יש שם נדמה לי מיליון שקל של משרד התחבורה, שם מדובר בתב"ר של קרוב ל-5 מיליון שקל. אלה ארבעה פרוייקטים שאושרו ב-2006, היו אמורים להתבצע ב-2007, זה חוץ מעוד עשרות פרוייקטים שאושרו ולא בוצעו. אבל רק רגע מוטי, למה אני, קודם כל אני שואל למה הם לא בוצעו? זה סוגיה שאני לא מצליח להבין מהשאלות שקצת הצלחתי, ניסיתי לשאול לא הצלחתי לקבל שום תשובה, אפילו לא ברמז לאן נעלמו הפרוייקטים שאושרו ב-2006 והיו אמורים להתבצע.

דבר שני, אם אני בא לאשר עכשיו תב"רים, אני אומר, יש תב"רים שאושרו ב-2006 ולא בוצעו ב-2007 למה שאני יאשר את אלה?

מוטי ששון : מה הקשר?

יואל ישורון : מה מה הקשר? מה אני מאשר דברים וירטואלים? יש לי אישור של 20,

מוטי ששון : אתה יודע כמה אתה אישרת? בוא אני אענה לך אחד אחד,

יואל ישורון : מוטי מוטי, אבל זה רק ארבעה פרוייקטים.

מוטי ששון : אבל אני אתן לך דוגמה,

מיקי שמריהו : אבל אם משרד התחבורה לא מעביר כסף אז איך אתה יכול?

מוטי ששון : בדיוק, עכשיו אני אתן לך לדוגמה, קח את פרופ' שור, צריך להתבצע שם

איזה פרוייקט, אמרת יש מיליון שקל, אמרנו... תעשו את זה, אמרו לי חכה,

אנחנו הגשנו בקשה על כל רחוב פרופ' שור עד לפלד, או.קיי? הגשנו בקשה

באמצע התוכנית לעשות את שדרות קוגל, מהלוחמים לסוקולוב. בא משרד

התחבורה באחד הדיונים אמר תשמע, יכול להיות שאנחנו עוברים

לאוטובוסים תלת מפרקים או תוואי של הרכבת הקלה נתתי, לעשות את

הנתץ. אמרתי תעצרו. נעשה את כל הפרוייקט בבת אחת, את כולו בכללותו. אם אתה הולך לקבל על הנתץ אז תעשה את הנתץ ביחד עם שדרות קוגל ביחד, וזה אני אמרתי למשרד התחבורה. לעשות או לא לעשות? אמר לי אל תעשה, חכה.

עכשיו חלק מהדברים יש גם ויכוחים, אני אתן לך דוגמה. ויצמן הנשיאים, יש תוכנית של התחבורה, בסדר? שאני חולק עליה. ואני אומר דבר פשוט, רוצים לעשות את הכניסה לחניון משדרות קוגל, יש לך הצלבה, אתה מבין את המספרים? יואל, אתה יודע מה זה תנועת מספרים?

יואל ישורון: כן כן כן.

מוטי ששון: אז תסביר לי אתה, איך נכנסים ישר לקניון? אתה יוצר פקק, אתה מחכה להיכנס לקניון. אתה יודע למה אני מתכוון? אתה בא עכשיו מרחוב דב הוז נכנסת לסוקולוב אתה פונה שמאלה ואתה רוצה להיכנס, או קיי? עכשיו, כשאתה בא להיכנס אתה נעצר ויש פקק, אתה סותם את כל סוקולוב, אלה שבאים מפה,

יואל ישורון: אבל זאת בעיה שהיתה ידועה מזמן, אז מה? זה,

מוטי ששון: סליחה, אני אמרתי ליועצת התנועה, אמרתי לה גברתי היקרה יש פה תנועת מספרים סכנה, זה תנועת מספרים כמו שאתה נכנסת לתחנת הדלק, כשאתה מקיף את הכיכר, בא משדרות קוגל,

יואל ישורון: רגע רגע, כשזה אושר לביצוע ומשרד התחבורה הביא זה לא היה ידוע?

מוטי ששון: רגע, באה היועצת שלנו ואומרת, אני רוצה לעשות באותה הזדמנות גם את הכניסה לחניון, אז אני אמרתי סטופ, אני רוצה חוות של עוד מומחה שיגיד לך, היא אומרת לי אתה יודע מה? תן לי לחשוב על הסיפור הזה. אני לא אתן לה לעשות מה עוד שמתוכנן שדרות קוגל, לעשות שם נתיב נתץ נוסף. אז אתה לא יכול להתחיל עכשיו תוכנית ואחר כך לעשות תוכנית אחרת שתשנה אותה.

עכשיו, כל דבר שרוצים לעשות אותו אתה חושב פעמיים אם אתה הולך לבצע אותו כי זה אושר והבאתי לך גם כסף ממשרד התחבורה אבל לא כל דבר אתה יכול לבצע, אתה צריך לחשוב פעמיים. זה צומת בעייתי, הנשיאים קוגל,

- הוא צומת בעייתי, שאתה צריך לדעת איך לטפל בו.
עכשיו, למשל רחוב ההסתדרות שאנחנו גם כן מטפלים בו, גם רחוב ויצמן מטפלים בו וגם רחוב ההסתדרות,
יואל ישורון: ויצמן שנקר אתה מדבר?
מוטי ששון: עד לשנקר כדי להוריד את הערוגות, להוריד את הערוגות ולעשות אי תנועה, אז יש דיונים בדברים האלה. אתה לא רץ ואומר רגע, יש תוכנית אני רץ אתה. תחשוב פעמיים, תבדוק את הדברים האלה.
עכשיו תבין, כל פרויקט הוא רב שנתי יואל. אתה יכול היום לאשר אותו, אני מתחיל בעוד שנה שנה וחצי לבצע אותו ובינתיים עובדים עליו. עד שאתה לא מגיע להסכמות והבנות ואם אתה חושב שהולכת להיות כאן איזה בעיה תחברתית אל תתחיל עם זה, תבקש עוד חוות דעת להיות משוכנע. אני אומר לך,
יואל ישורון: אבל איך זה היה מתוכנן לביצוע כבר ב-2007?
מוטי ששון: אין דבר כזה, יש הקצבה של משרד התחבורה,
יואל ישורון: היתה הקצבה,
מוטי ששון: יש את ההקצבה. עכשיו תשמע, גם אותם יועצי תנועה, תשמע, אם אתה מכיר את השטח יותר טוב ואתה אומר רבותי, לא מסתדר לי, תסביר לי אתה מה אתה חושב, אפשר להיכנס לחניון ליד,
יואל ישורון: לא, אני לא חושב, אני רק חושב,
מוטי ששון: אתה חושב שאפשר?
יואל ישורון: שקשה מאוד.
מוטי ששון: נכון, אני כמוך. זה מה שאמרתי להם תבדקו.
אריק מולה: מוטי, כל הפרוייקטים האלה יש בהם הזמנות למתכננים ו,
יואל ישורון: זה מה שאני אומר, אני יודע,
מוטי ששון: כן, יש עבודה, מתחילים,
אריק מולה: זה לוקח המון זמן עד שזה... אם יש לך בעיה קטנה או אפילו איזשהו נושא שהוא שנוי במחלוקת,
מוטי ששון: אני חששתי מיד,

- אריק מולה : כי חבל להשקיע,
- יואל ישורון : זה לא פרוייקטים שמתמוססים?
- אריק מולה : לא לא לא לא.
- מוטי ששון : מה האינטרס שלי? להוציא את הכסף הזה. אתה מקבל כסף מהמשרד. אבל אם אתה אומר, אתה מרגיש שאתה הולך לעשות טעות,
- יואל ישורון : למה לא טובות?
- מיקי שמריהו : כי זה תחבורה,
- מוטי ששון : יואל, אם אתה מרגיש שאתה הולך לעשות טעות אתה תעשה את הטעות בגלל שנתנו לך כסף? אתה אומר אני אבדוק עוד פעם.
- יואל ישורון : לא, אני נגעתי רק בארבעה פרוייקטים, אני יודע שיש עשרה אני לא נוגע בכולם, אלה מרכזיים,
- מוטי ששון : יואל, יש אלפי פרוייקטים,
- יואל ישורון : אלה מרכזיים,
- מוטי ששון : מבצעים את הכל אבל זה בשלב התכנון זה בשלב ההתייעצות זה בשלב הכספים של משרד התחבורה. פרופ' שור אני אציע תקציב, בא משרד נתיבי אילון אומר, הוא הסכים לבצע את זה עכשיו הוא אומר אני לא רוצה לבצע זה סכום קטן. ואללה אני אומר לו עכשיו אתה אומר לי? אז עכשיו אני צריך לפרסם מכרז. עכשיו בא פתאום משרד התחבורה אומר לי רגע, אתה יודע מה? אני ביקשתי את פרופ' שור, אמר לי עד שלא יהיה דיונים עם האוצר אני לא יכול להגיד לך, אז שווה לי לחכות, כי אז אני מקבל עד הפלד, בינתיים אני עושה את הצמתים שמה הנביאים וירמיהו.
- יואל ישורון : אבל זה לא כספים שנותרו לדברים אחרים?
- מוטי ששון : לא, אתה לא יכול, ממשרד התחבורה קיבלת כסף. יואל העסק מורכב. כן רועי.
- רועי כהן : קודם כל אני חייב לך פירוט על המפגש שהיה עם,
- מוטי ששון : חבר'ה סליחה,
- רועי כהן : במפגש שהיה עם הממונה על המחוז אני אמרתי לך בדיוק את השתלשלות הדברים לגבי התב"ר של הקמת האנדרטה לנפגעי פעולות איבה, והלכתי

- ועשיתי שיעורי בית כדי לתאר לך את השתלשלות הדברים. ב-2/8/04 הוקמה ועדה על פי חוק בכנסת לגבי הקמת ועדת הנצחה לחללי פעולות איבה,
- מוטי ששון : רגע, אבל מה? לא הבנתי.
- רועי כהן : יש פה תב"ר שאנחנו אמורים לאשר תוספת של 140,000 ש"ח להקמת אנדרטה,
- מוטי ששון : כן.
- רועי כהן : אז רגע אני רוצה, אז אמרתי ואתה התפלאת ואמרת לא, כן, אני גם אגיד תכף זה, אמרת לא יכול להיות ולא זה, אז אני בא, הכל פה ממוסמך. להסביר לך בדיוק מה, איך השתלשלות של שלוש שנים שלא, בינתיים,
- מוטי ששון : אל תיפגע רועי, תמסור את זה לעיתונים תחסוך לנו את הזמן.
- רועי כהן : לא, לא רוצה למסור, ההפך, אני רוצה להחמיא לך.
- מוטי ששון : לא, גם, תחמיא לי שם.
- רועי כהן : לא רוצה, אבל אני רוצה, אני חייב, אתה הצגת פה איזה תמונה שהיא לדעתי לא כל כך,
- אלי נעים : תקשיב טוב, את ההצעות לסדר הוא לא קורא את העיתון הוא כן קורא, כדאי לך.
- רועי כהן : טוב בסדר.
- אלי נעים : אני אומר לך.
- רועי כהן : לא, אבל אני באמת, זה חשוב לי כדי, זה חשוב לי כדי למקד את זה כדי שסוף הפרוייקט יהיה לקראת יום הזיכרון הקרוב, שאמור להיות ב-22/4 ולכן אני רוצה למקד את הדברים. ב-2/8/04 הוקמה הועדה על פי חוק בכנסת, ב-20/12/05 היתה ישיבה ראשונה של הועדה, שמה הוחלט על הקמת האנדרטה וגן. ב-5/3/06 היה אישור במועצת העיר להחלטה. רק ב-11/3/07 שנה אחרי היה אישור תב"ר של 200,000 ש"ח, היום אנחנו נמצאים ב-3/2/08 והיום מגיע אישור של תב"ר נוסף של עוד 140,000 ש"ח.
- חוץ מזה שאני רוצה קודם כל לברך על האישור הנוסף ולהגיד שאני מקווה שזה מעיד על רצינות וכוונה אמיתית לבצע את הנושא. רציתי להסב את תשומת לבך ואני יודע שאתה רגיש לנושא ואני יודע שאתה רוצה באמת את

- טובת העניין, אבל שים לב לתקופות. מדובר פה על שלוש,
- משה רינת: מה איתך רועי?
- רועי כהן: מה?
- משה רינת: התהליך הוא מהיר יחסית.
- רועי כהן: אני מראה לך שהתהליך הוא לא מהיר,
- מוטי ששון: כי ביקשנו, פניתי למרכז שלטון מקומי, שאלתי אותם תגידו לי, מה המדיניות, מה עושים? אמרה לי תחכה, לא נתנו לי שום דבר. פניתי למשרד הפנים שאלתי יש איזה מדיניות מה עושים עם הדברים האלה? עכשיו זה לוקח להם זמן עד שהם עונים. בסוף אתה יודע מה החלטתי? הרמתי טלפונים אישית עם משה, הרמנו טלפונים לראשי הערים התייעצנו איתם שאלנו מה עושים, אמרו עשו חיפה רמת גן תל אביב ראשון,
- רועי כהן: כולם עשו?
- מוטי ששון: ראיתי שזה הכיוון של כולם, אמרנו נלך על הכיוון הזה. אחר כך היתה ועדה אומנותית שישבה, בצד האומנותי אנחנו לא מתערבים, יש ועדה אומנותית בחרה מה שבחרה, חסר כסף אמרנו נביא למועצה בזה נגמר, ובא לציון גואל.
- רועי כהן: אז אני רוצה רק, רצית להסב את תשומת לבך לתקופה שבמהלך השלוש שנים האלה היה שלוש טקסים ליום הזיכרון, שלושה טקסים של יום הזיכרון, שבהם לא היה שום אזכור, לא היה שום אזכור לנושא של נפגעי פעולות איבה.
- גדי וקס: אמרו,
- רועי כהן: אני לא הפרעתי לך.
- אהרן איסרס: אנחנו מדברים על התב"רים עכשיו בחיך רועי.
- רועי כהן: עכשיו אני רוצה לחדד את הנושא. התב"ר הזה כמו שיואל הצביע, כמו שיואל אמר, חשוב וחשוב באמת שהוא באמת יבוצע ולא שנגיע לשנת 2009 ול-2010 חשוב באמת, כמו שזה, שיהיה פה איזה עוד עין בוחנת שלך כראש העיר, עוד עין בוחנת שלך כדי להביא את זה לידי ביצוע, עד יום הזיכרון, אני באמת מבקש ואני מברך.
- מוטי ששון: מאוד מקוים, או.קיי. מי עוד? כן שמואל.

שמואל ברטנשטיין: תראה, כולם מתלוננים שהתב"רים לא מתבצעים ולוקח הרבה זמן, אבל אני חושב שיש פה איזה תב"ר אחד שהתבצע נורא מהר עוד לפני שהבאת אותו לאישורנו וזה העניין הזה עם המיליון וחצי גולות של... שכבר ארגנתם, עשיתם טקס השבוע,

מוטי ששון: השקה.

שמואל ברטנשטיין: עשיתם טקס עם שרת החינוך ועם השרה לתאום וכו' וכו' עם שרים מהממשלה אז מה עכשיו אנחנו לא נאשר את זה, מה אנחנו צריכים לעשות, מה עכשיו, עכשיו אתה מביא לנו לאישור תב"ר כזה?

מוטי ששון: תגיד שאתה לא מאשר ואין את הפרוייקט מה קרה? אין את האנדרטה.

שמואל ברטנשטיין: לא יכולת לפני חודש להביא את זה?

מוטי ששון: או.קיי. או.קיי.

שמואל ברטנשטיין: לא, מה המשמעות של זה בכלל, מה המשמעות?

מוטי ששון: השקה של איסוף של גולות,

שמואל ברטנשטיין: מה המשמעות להביא את זה אחרי שאתה עושה, אחרי שאתה חונך את זה, אחרי שאתה משיק את זה, מה המשמעות?

מוטי ששון: אתה מקבל כסף של 670,000 שקל מהמשרדים או 600,000.

שמואל ברטנשטיין: במילים, מוטי, אז אולי לא, לא, עוד הפעם לא הצלחתי להגיד מה אני רוצה להגיד. לא נעים, לא מכובד לך ולא נעים לנו שאתה חושב שיש פה חותמת גומי מסביב לשולחן הזה, גם אם היא מורכבת רק מהחברים שלך.

מוטי ששון: טוב, או.קיי.

דקלה צדוק: אני חייבת פה לומר משהו,

מוטי ששון: כן בבקשה.

דקלה צדוק: את העניין של הגולות התחילה ציפי קיכלר לפני שנה וחצי, והיא אספה בחולון, היא לא הצליחה להגיע ל-1.5 מיליון אלא ל-300,000 מכאן, ואז עניינו את משרד החינוך לכבוד ה-60 שנה,

מוטי ששון: לא רק אותה, גם את המשרד של,

שמואל ברטנשטיין: הכל בסדר, רק שלא מביאים את זה לאישור המועצה בזמן.

דקלה צדוק: ... רוחמה.

שמואל ברטנשטיין: רק שלא מביאים את זה לאישור המועצה בזמן.
מוטי ששון: גם פרויקט תעבורתי אתה מקבל אישור אחר כך מביא לאישור המועצה.
טוב, או קיי. מי בעד אישור התקציב כפי שמוגש ממכתבו של גזבר העירייה
ב-24/1/08? גם על החלק הראשון וגם עם החלק השני, סך הכל 20,264,000
מי בעד? מי בעד? 17 בעד. ההצעה אושרה.

שמואל ברטנשטיין: מי נגד? רגע, מי נגד, מה, מה קרה?

מוטי ששון: אני פותח ואחר כך תצא.

שמואל ברטנשטיין: מי נגד? מוטי.

הצבעה:

בעד - 17

נגד - אין

נמנע - 1

ההצעה אושרה.

החלטה: מועצת העירייה מחליטה לאשר ברוב קולות מסגרת תקציב הפיתוח לשנת 2008, סגירת
תב"רים ואישור תב"רים חדשים, בהתאם למכתבו של גזבר העירייה מיום 24.1.08.

מוטי ששון: אני נועל את הישיבה.

הישיבה נעולה

מוטי ששון

ראש העיר

נתי לרנר

ע/ראש העיר